

Per
a
vostre
infant...

TOTS ELS ARTICLES D'ORIGINE
LLENÇOLS DE CAUTXULINA
SUCLADORS · BIBEJONS
TROUSSEUX PER A PARTS

CAUTXU CATALÀ — Corts Catalanes, 616
SUCURSAL: PASSEIG DE GRÀCIA, 127.

La República triomfant

Ahir Francesc Macià proclamà la República Catalana a la Diputació de Barcelona

A Madrid ha quedat constituït el govern provisional de la República presidit per Alcalà Zamora

A les 9 de la nit l'ex-rei Alfons XIII marxà en automòbil. No se sap on s'ha dirigit.

Avui marxaran els seus fills

El palau fou tancat ahir a dos quarts de deu de la nit

La proclamació s'ha efectuat sense incidents enlloc

Un dia històric

14 d'abril de 1931

Escrivim aquestes quartilles trèmuls d'emoió, de l'emoió que estremeix tota la ciutat i tots els pobles que ens acompanyen en aquesta gran victòria popular. La República ha triomfat, per la força excelsa de la voluntat ciutadana. El règim que projectava una ombra sinistra damunt de tots plegats ha caigut per no alçar-se mai més. Amb la gesta gloriosa d'avui, Catalunya i els pobles hispànics inauguren la seva història moderna; d'avui endavant, tots els ciutadans hauran de ser més exigents amb nosaltres mateixos perquè disposem de la llibertat i de la justícia que fan grans i immortals els pobles. Cap altra càrrega més encorsetadora que la dels propis destins. Els catalans l'acceptem trepidants d'alegria i sabrem fer-nos-en dignes; la llibertat ens farà més fraternals amb aquells que voldran conivir amb nosaltres; avui ens és veritablement possible el moment d'afusió presentit altres vegades. No ens podem entendre amb un home, però sabem que sense ell ens entendríem amb tot un poble.

Catalunya ha proclamat la República catalana, i ha estat la veu del venerable patriota Francesc Macià qui l'ha proclamada; la voluntat popular diumenge passat li conferia aquest honor altíssim. A ell li pertocava d'annunciar als quatre vents la nova que ha fet estremir el pit dels homes de bona voluntat, dels patriotes liberals, dels republicans convençuts. El seu nom serà inseparable del record d'aquest dia de glòria per Catalunya i per Espanya.

Tots hem contribuït a la resurrecció liberal que presenciem; la República és l'obra ciutadana; però per això mateix tots hem d'estar-ne gelosos i no podem estalviar cap esforç que neixi pura i creixi digna. Si algú dubtés de la virtut col·lectiva per merèixer el benefici de la llibertat que ens assegurarà la República, caldria només recordar-li que ens l'hem feta nostra sense una violència, sense ni un esgarriament de l'exaltació, l'espectacle de la civilitat que ha donat el poble en aquestes hores decisives, justifica qualsevol esperança. Aquesta és la penya més noble de la nostra capacitat col·lectiva i dels nostres drets de poble lliure. Tots els que hem treballat i patit per aquesta resurrecció hem d'ésser els més interessats a no deshonrar-la; la millor executòria republicana, ha d'ésser la consolidació ràpida del nou ordre que acabem de crear. Ni convulsions ni desvaris; ni tolerància, ni impunitat per als que intenten envilir la gran gesta ciutadana. Justícia per als culpables dels desastres passats, justícia inexorable, severitat per als que pretenguin entelar el resplendor puríssim d'aquest dia.

Som catalanistes i republicans, som barcelonins i homes de partit convençuts; per tots aquests motius ens serà un goig i un honor acceptar el lloc que ens serà designat, per servir Catalunya i la República; els nostres records polítics no van més enllà d'avui; no volem altra cosa sinó posar tota la nostra passió patriòtica, tota la nostra fe catalana al servei de la República que neix nimbada de llibertat i d'esperances.

Alcem la ploma interromperts per l'estrepit de les aclamacions populars i dels himnes a la República que el poble instaura. Els nostres visques i els nostres aplaudiments s'uneixen als de la multitud que vitoreja la bandera que ens protegeix i ens encoratja. La nostra salutació cordial, entusiasta, a l'ordre nou, a la República que el garantitzarà al gran patriota que l'encarna entre nosaltres.

Proclamació de la República

L'expectació existent durant tot el matí, sobretot en vista de les darreres notícies facilitades per la premsa, ha culminat a mitja dia. A la Rambla, sobretot, s'anava aglomera-ant una gran gentada. A un quart de dues de la tarda l'enorme contingut de ciutadans na organitzat en una compacta manifestació, que partia de la Rambla de Canaletes i s'ha adreçat, enmig de crits d'entusiasme per la República i per la llibertat de Catalunya, Ramblas avall.

Malgrat de la cridòria del públic, els guàrdies de seguretat d'infanteria i cavalleria que es trobaven escampats per la Rambla han romàs en floable actitud impassible.

Han passat dos militars vestits d'uniforme, els quals han llançat crits de visca la República. Na cal dir, que el públic, predisposat com estava, els ha col·lit amb vives mostres d'entusiasme i els ha portat una estona a coll.

La comitiva ha avançat vers el carrer de l'Ortoño, i s'ha aturat davant del local del Círcol Republicà. Al balcó hi han aparegut el capità García Miranda, acompanyat

d'elles era retirada per donar pas a la senyera de les quatre barres, que ha ocupat pomposament, ben sola i ben dreta, el pal superior davant un públic compacte que frenèticament i amb insistència prodigava les ovacions.

A la balconada de l'edifici de la ciutat s'hi trobaven entre altres els regidors senyors Lluhi, Vallesch, Vachier, Companys, Aiguader.

En arribar a la Plaça, la manifestació que venia de les Rambles ha estat rebuda amb vivíssimes mostres d'entusiasme popular. Uns joves que l'integraven han penetrat a la Diputació, irrompent a la balconada central. Han exposat un cartell amb una inscripció que deia: "El rei Alfons ha abdicat. Visca la República." El cartell ha estat ovacionat amb deliri. Tot eren barrots i exclamacions de joia. L'entusiasme ha estat unànime.

Poc després, de l'Ajuntament ha estat facilitada una bandera republicana, transportada a la Diputació. Al cap de poca estona ha aparegut a la balconada d'aquest edifici, i al pal que culmina aquest s'hissava entre una nova ovació la nostra enseña barrada.

Han sortit pels finestrals de l'edifici i dels diputats uns retrats del rei, de la reina i un bust de marbre del primer, que presidien, respectivament, unes habitacions. Aquests objectes han estat llançats al paviment i han quedat completament destrossats. Al bust en qüestió li ha estat tallat el cap en rodó. Després el públic el contemplava amb una rialla als llavis. No quedava cap símbol a la nostra Diputació, erigida avui en Govern de Catalunya.

A l'Ajuntament, entretant, bullia d'entusiasme la multitud. El senyor Lluhi i Vallesch ha adreçat una vibrant allocució al poble, des del balcó estant.

Ha dit que l'hora de la República havia arribat, i que el poble havia demostrat sense eufemismes quin era el seu sentiment. Per aquesta mateixa convicció —ha acabat— cal que no perdi, en aquest moment decisiu, tota la serenitat, deguda al triomf.

Ha estat molt aplaudit.

Han arribat també a l'Ajuntament uns militars vestits d'uniforme oficial, els quals han estat molt aplaudits. No han cessat els visques a l'exercit republicà.

Prop de les dues arribava, eixordat pels aplaudiments entusias-tes de la multitud, el senyor Francesc Macià. Ha aparegut a la balconada central de la Casa de la Ciutat, i no han cessat les mostres d'entusiasme, que el poble duia comprimides a l'ànima.

El primer que ha arribat a l'Ajuntament ha estat el senyor Lluhi Companys. Poc després han aparegut els altres regidors. Aleshores penetraren tots al despatx del senyor Martínez Domingo, que exercia funcions de batlle de la ciutat. El senyor Companys ha manifestat que anaven a posar-se a disposició de l'Ajuntament i a proclamar la República. Per tant, han exigint l'entrega de la vara. El senyor Martínez Domingo s'hi ha negat, al·legant que no tenia coneixement oficial del fet. Companys ha declarat que es creia en el deure de fer-se la seva, i efectivament s'ha adut la vara, apareixent al balcó de l'Ajuntament.

Ha demanat també serenitat, i ha confirmat que la voluntat del poble era ben manifesta, i que el poder faccior no havia pogut tan sols reaccionar davant d'ella. Ha proclamat en termes solenns la República a l'Ajuntament de Barcelona. Ha estat acollida la declaració amb una ovació aclamant. S'ha expressat després, el major republicà i oficial, senyor Lluhi. Ha dit en nom del seu partit, que estava orgullós de poder assistir ben estretament a

A la Diputació, a l'Ajuntament, a la Universitat: bandera catalana, santa bandera! Bandera de les quatre barres arrossegada durant set anys pel sang per mans adverses, renegada per cors traidors, bandera catalana, santa bandera, oneja lliure damunt el cel de Catalunya! Milers de cors han sofert per tu, bandera de Catalunya, bandera dels republicans catalans. Centenars de patriotes han viscut a l'ergástula per tu, bandera barrada, bandera de l'amor més pur.

Bandera catalana, santa bandera, rebutjada durant segles pels detencors de la llibertat de la Pàtria, per una monarquia secular enemic dels catalans, oneja triomfant damunt les ciutats, les vil·les i els pobles de Catalunya, les batres el cor amb el ritme del teu onejar, concén les voluntats catalanes, concén l'edifici de la República!

Bandera catalana, santa bandera! El poble et posa al seu davant: signes-li el millor guiatge! Acompanya el poble de Catalunya pel camí del seu esdevenidor més gloriós!

FULL DE DIETARI

UNA PROFECIA FETA VUIT ANYS ENRERA

Ah, amics meus, deixeu-m'ho dir. Tolerem aquesta petita vanitat. He estat profeta! El dia 14 de setembre de 1923, en aquest mateix lloc, vaig escriure un article humorístic en què descrivia el meu desdèj, en el poble de la costa on passava les meves vacances de funcionari.

Parlava del cacau, parlava de la mar que sospirava a pocs metres de la meua taula, parlava dels esdeveniments que tot just acabaven d'ocórrer... Oh, aleshores, per dir una idea, calia fer una colla de jocs de mans i d'altitud mil coses sense cap solta... No és com ara.

Però tornem a la història. En mig de les meves giragonses, atorgava una particular atenció al vol d'una mosca que, imprudentment, voltava les margarides emmetzinades.

Naturalment, la mosca del meu conte acabava per suicidar-se. I és així el que efectivament ha passat.

He estat profeta. Res... Un bon moment que vaig tenir vuit anys enrera. En un país on es fan tantes profecies que l'endemà són desmentides per la realitat això és un petit mèrit.

De tota manera, estigueu tranquils, no agafaré la mania de fer profecies. Es massa arriscat i ara que tinc una mica de crèdit no m'el vull fer malbé.

De més a més, aquest moment no és pas perquè els aficionats a vaticinar facin provatures sinó perquè els homes d'acció facin història.

CARLES SOLDEVILA

bandera republicana amb la nacional de Catalunya.

Finalment s'ha adreçat al poble, entre un nova sèrie d'aplausaments, el senyor Francesc Macià. Ha dit que ço que hom expressava en mitjans s'ha confirmat plenament; que la responsabilitat que els homes elegits per sufragi fa dos dies, havia estat ben corresposta, i que la República era un fet indiscutible a la nostra Pàtria. S'ha expressat en tons elevats, i la proclamació de la República catalana, la qual —ha dit— obre els braços a les repúbliques germanes d'Ibèria, amb les quals estabirà llaços de contacte, firmant una senyala d'afinació a la nacionalitat lliure. Ha

acabat amb un visca a Catalunya i a la República. Ha estat respost amb entusiasme sense precedents pel poble estacionat a la Plaça Sant Jaume, per cert cada vegada més nombros. Dels balcons de diversos carrers adjacents sortien mantes ovacions.

Després un agutell ha aparegut amb un cornet entonant la Marsellesa, que ha estat corejada unànime-ment pels ciutadans. Les ovacions, els visques i els moris no cessaven ni un sol instant.

Acte seguit, acompanyats dels guàrdies urbans, el senyor Macià, junt amb els senyors Gassol, Aiguader, Lluhi, Companys i tots els altres, s'ha dirigit a la Diputació disposat a prendre possessió del nou Govern de Catalunya, tal com havia expressat al balcó de l'Ajuntament. Han aparegut tot ell al de la Diputació, i s'han iniciat nous parlaments a requeriment del públic.

El senyor Macià ha confirmat que s'anava a posseir el Govern d'onem de la nostra terra. I ha dit que allà els ciutadans el trobarien disposat a defensar la llibertat recentment conquerida. Ha afegit que d'allí no el treurien més que mort. Reclama ajut dels ciutadans. Un sí uníme ha ressonat per l'ampolla. El poble estava disposat a defensar-la amb els punys.

Els crits de visca l'avi expressats, àdhuc per molts obrers castellans, no cessaven. Hem oït un treballador castellà que deia: "Las palas del Avi me han llegado al alma." I hem vist com li humetejaven els ulls. Tots recien amb selecta unanimitat el valor del senyor Macià, que s'erigia en president de la nostra República independent, disposada a pactar lliurement amb les altres repúbliques hispàniques, i recent construcció.

D'après ha parlat el poeta Ventura Gassol, que ha constatat que sense necessitat d'una real ordre ha onejat ben sola i ben dreta la nostra bandera al cim dels edificis oficials, avui oficials de Catalunya. Ha reclamat serenitat del poble i entusiasme per prosseguir l'obra avui empena.

I després han passat a la sala del Consell de la Diputació per tal de signar la proclamació de la República catalana. La notícia ha estat donada per un jove ciutadà, i ha estat rebuda amb grans visques i barrets enlairats.

I s'ha iniciat una desfílada. A dos quarts de tres encara quedaven, però, grups compactes. Hem saludat a uns carters — tres o quatre — que en vista de la proclamació de la República s'han arrencat amb violència la corona que duen encastada a la gorra.

Per tot arreu no es parlava d'altres coses, com és molt natural.

Quan s'havia verificat l'acte de proclamació oficial, el senyor Macià, en la seva qualitat de president de la República, ha facilitat aquesta nota:

"En nom del poble de Catalunya proclamo l'Estat Català, sota el règim republicà, règim que desitjo igualment per als altres pobles ibèrics amb els quals volem constituir una federació de pobles lliures.

A tots ells ens oferim per alliberar-los de la monarquia borbònica. Desitgem fer arribar la nostra veu a tots els estats lliures en nom de la llibertat, de la justícia i de la pau dels pobles.

El president de la República. F. Macià.

Salvaconductes republicans

Signats pel President de la República catalana, senyor Francesc Macià, han estat mitjats a la premsa uns salvaconductes especials per fer la informació dels esdeveniments.

El Manifest

A les dues de la tarda ha estat tramès a totes les nacions d'Europa i Amèrica el manifest en què Francesc Macià proclama la República Catalana. En aquest manifest, després d'afirmar el fet de la proclamació de l'Estat Català Republicà, el president Francesc Macià, interpretant la voluntat del poble de Catalunya lliurement i solemnement manifestada diumenge passat davant les urnes, ha fet possible aquest esdeveniment gloriós.

Una reunió

Després d'haver dirigit la paraula al poble, s'han reunit al despatx de la Comissió de Beneficència i en el de Sanitat els senyors Macià, Aiguader, Gassol, Bertrand de Quintana, Escofet i Eduard Regasol.

Arriba el President de la Diputació

Mentre estaven reunits els anterior senyors, ha arribat a la Diputació el seu President, senyors Maluquer i Viladot, qui, acompanyat del seu secretari, senyor Sagarra, s'ha dirigit on eren els reunits.

Mentre s'hi dirigia, el senyor Maluquer i Viladot ha manifestat que es trobava dinant en rebre les primeres notícies del que succeïa.

El senyor Maluquer i Viladot surt de la Diputació

Un cop a l'interior del despatx on estaven reunits el senyor Macià i els seus amics, el senyor Maluquer i Viladot ha dit:

"Vinc a protestar del què ha passat i a exigir que es desocupi aquesta casa de la qual jo sóc president."

El senyor Macià s'ha respost que els havia portat a la Diputació la veu del poble i que ell (el senyor Maluquer) hi era representant la Monarquia.

La replicà del senyor Maluquer ha estat que ell era a la Presidència de la Diputació per exclusiva voluntat dels diputats i que, per tant, només per força abandonaria el seu lloc.

Lavors el senyor Macià ha posat la mà al damunt l'espalla del senyor Maluquer i aquest s'ha retirat.

Una proclama

Un cop sortit d'aquesta manera el senyor Maluquer, el senyor Macià i els seus amics han passat a ocupar el despatx de la Presidència, on s'han reunit.

D'allí i per boca del senyor Eduard Regasol ha estat dictada la nota següent:

"En nom del poble de Catalunya proclamo l'Estat Català, sota el règim d'una República Catalana, que lliurement i amb tota cordialitat anhela i demana als altres pobles d'Espanya lliure col·laboració en la creació d'una Confederació de pobles ibèrics testà disposada al que sigui necessari per alliberar-los de la monarquia borbònica.

En aquest moment fem arribar la nostra veu a tots els Estats lliures del món en om de la llibertat, de la justícia i de la Pau Internacional.—Francesc Macià.

El govern de Catalunya

Un cop a la Diputació, Macià ha sortit de seguida al balcó acompanyat de Gassol.

Fet el silenci, Macià ha dit:

"En nom del poble ha passat la sessió del Govern de Catalunya. Avui el poble ens ha donat el seu vot perquè governem la ciutat, i ja, en nom de Catalunya, ens faig càrrec del seu govern. I un dia que aquí ens quedem disposats a defensar les seves llibertats. Espero que el poble farà fer el mateix. D'aquí

Moments històrics

"s'ha completat. Ha estat proclamada la República catalana. El primer ciutadà de la nostra República, el president Francesc Macià, interpretant la voluntat del poble de Catalunya lliurement i solemnement manifestada diumenge passat davant les urnes, ha fet possible aquest esdeveniment gloriós.

La República Catalana, flor vermella que ha estat fecundada amb els sacrificis dels patriotes perseguits, amb l'esforç de tots els catalans, de bona voluntat, amb les propagandes vibrants dels apòstols de la llibertat i la República, ha estat l'epíleg gloriós d'una època de sofriments, de vexacions, de persecucions i lluites contra la democràcia i contra l'ànima nacional.

Saludem aquesta flor vermella de la República Catalana n'nt. Que el nostre homenatge fervorós no es limiti a l'aplaudiment entusiasta al visca engrescador, sinó al servei constant, abnegat, conscient de l'època i de Catalunya.

Avui s'ha proclamada la República a Espanya. Macià, però, al davant dels homes republicans el diumenge, ha proclamat la República Catalana, fent impossible que la República espanyola pugui tenir un caràcter unitari. La nostra República Catalana obre els seus braços als altres pobles hispànics amb el desig de conivir amb ella a la signa de la germanor democràtica i dintre una República federal.

Els aires de la Marsellesa confon amb les notes dels Segadors fan bategar tots els cors. La nostra bandera, que ha estat i serà sempre la bandera de la República Catalana, oneja als quatre vents amb l'orgull de la puresa, la consciència de la integritat i l'entusiasme de la victòria.

Visca la República Catalana! Visca el president Macià!

ROSA BELLMUNT

només ens treuran morts. També us dic que ens hem de fer dignes, d'aquesta llibertat."

A continuació ha fet ús de la paraula Ventura Gassol qui ha dit que des d'ara Catalunya té dues banderes, la catalana i la republicana.

L'abrandament ciutadà

A les 4 de la tarda un individu, a la Plaça de Catalunya, ha disparat quatre trets de pistola a terra. Immediatament la multitud l'ha atropellat i ha pogut escapar protegit per la policia. S'ha dit que aquest individu era fill del baró de Viver. Es creu que està mal ferit.

Als comerços no es treballa. Tota la gent és a les portes, atreta per la gran expectació. Les Rambles i carrers de Barcelona són plens de públic. Els uns es manifesten amb banderes catalanes i republicanes, i pocs són els que no aplaudeixen.

Passen camions plens de gent i tramvies embanderats. Als impropis, plens de gent, les aclamacions són contínues.

A la Rambla, el públic formant grups amb les formes de seguretat, que recomanaven ordre, comentant els esdeveniments amb l'entusiasme pintat a totes les cares.

Els policies deien que si volien, ni podien fer res contra el poble, i escoltavien totes les opinions sense intervenir.

A la plaça de Sant Jaume, a quart de cinc hi havia una gentada imponent. Els balcons de la Diputació i de l'Ajuntament també estaven plens.

A la Diputació hem vist al capità Rubio, i a l'Ajuntament, el capità García Miranda. Ha sortit al balcó de la Diputació En Francesc Macià i ha estat saludat amb una formidable ovació que ha durat alguns minuts.

Des del balcó de l'Ajuntament ha parlat el senyor Aragay i ha dit que al castell de Montjuïc havia estat proclamada la República.

Els capitans abans esmentats han estat abraçats pels qui els acompanyaven als balcons i el públic ha continuat les ovacions amb un arborament indescriptible.

El capità García Miranda ha parlat des del balcó de la Diputació i ha dit que calia que tots els ciutadans es constituïssin en Guàrdia d'aquesta República que acabàvem de conquistar.

El regidor senyor Giralt, en nom de Lluís Companys, alcalde de la República, ha recomanat a la multitud que no perdés la serenitat i que procurés mantenir l'ordre. Altres oradors han fet manifestacions semblants. En Carrasco i Formigera ha estat obligat a parlar pel públic que el demanava amb gran insistència. En nom dels que han estat empresonats i han sofert persecució, ha recomanat també la màxima serenitat en aquests moments.

Ha afegit que veia la realització del somni de tota la seva vida i que calia que tot el poble estés disposat a defensar la República fins a donar la vida, si cal.

El discurs d'En Carrasco ha estat rebut amb llargues aclamacions. La multitud, obeint les indicacions, ha abandonat ordenadament la plaça de Sant Jaume.

Davant l'edifici d'"El Diluvio"

Prop de les quatre una manifestació amb banderes catalanes i republicanes es dirigí a l'edifici de "El Diluvio". Un dels manifestants s'enfilà a la columna d'un fanal i des d'allí arengà la multitud. Com que el trànsit pel carrer del Consell de Cent és molt important, costava d'entendre bé les entusiàstiques paraules de l'orador, que era aplaudit a cada pausa. Aviat les mecanògrafes del diari posaren al balcó un dotzè vermell amb el nom de "El Diluvio" brodat en groc i fou lligada al damunt una gran llançada catalana, que fou rebuda amb una ovació entusiàstica.

L'orador digué aleshores que, en manifestació ordenada, com correspondia a la importància i responsabilitat dels moments actuals, anaven a dirigir-se a la barriada de Gràcia.

A la Universitat

A tres quarts de quatre de la tarda, una comissió d'estudiants de la Secció Universitària d'Acció Catalana Republicana s'ha dirigit a la Universitat amb una bandera catalana per tal d'hissar-la al pal. El doctor Latorre, catedràtic de Filologia i Lletres, que es trobava al centre d'on, els ha aconsellat que demanessin permís al rector. Els estudiants hi han accedit, però com que el Dr. Soler i Batlle no hi era ni fou possible de comunicar-hi per telèfon, els estudiants aconseguiren que un bedell els acompanyés a la teulada, on posaren la bandera barada al pal. Una gran ovació esclatà, després de la qual sorgí de la multitud la idea d'afegir-hi la bandera republicana espanyola i tot seguit sortí una cinta amb els colors vermell, groc i morat, que fou posada a manera de corbata a la bandera catalana.

Aviat aparegué a baix una bandera republicana, que en mig de grans aplaudiments fou tret a la finestra central de l'edifici.

Al Govern civil

També davant del Govern civil s'estacionaren grups nombrosos esperant veure onjar la bandera tricolor. La policia es limità a tancar les portes que donen accés a l'edifici de la vella Duana, no molestant per a res el poble, que comentava la gloriosa jornada.

Al cap de poca estona ha arribat un automòbil ornat amb banderes republicanes, dintre el qual hi anava l'ex-diputat senyor Emilià Iglesias, el qual ha pronunciat un discurs de tons vibrants.

A darrera hora ha corregut amb bastanta insistència el rumor que a les nou del vespre el Governador civil lliurà el seu comandament al representant de la República Catalana.

Uns bons deixebles de mestre Fabra

Des d'un dels balcons de la Diputació sortí una pissarra que deia textualment: "El Rey a declinat els poders".

Però una bona part del públic, a grans crits, demanà la millor correcció ortogràfica, i en efecte, al cap de poca estona se substituï la pissarra per una altra que portava la inscripció correcta: "L'ex-rei ha declinat els poders".

Lits daurats
L'articles Jordi Gran exposició d'unic despatx de la PARRICA 2 - Balneari - 2

Acció Catalana Republicana visita oficialment al president de la República catalana, ofereix la seva col·laboració i queden d'acord perquè aquesta pugui ésser utilitzada

A primera hora de la tarda, una comissió d'Acció Catalana Republicana, formada pel vice-president i president accidental senyor Jaume Bofill, els consellers senyors Barbey, David Ferrer, Tomás Pica, i Jordà, l'ex-regidor senyor Martí Esteve i altres companys, ha visitat al senyor Francesc Macià. Aquest els ha rebut efusivament al despatx del cap d'Obres Públiques, on el líder catalanista dinava amb la precipitació natural del dia. Els ha fet passar una saleta particular i allí el senyor Bofill ha dit que venien en nom d'Acció Catalana Republicana a felicitar-lo pel seu triomf i que se'n felicitaven pel triomf aconseguït el dia d'avui per la causa doble de Catalunya i de la República. Ha afegit que, com a representant d'un sector de la democràcia catalana, venien a saludar al president de la República catalana i a posar-se incondicionalment a les seves ordres i oferir-li la col·laboració del nostre partit junt amb la de totes les organitzacions i tots els nostres afiliats per a l'obra de l'organització d'aquesta República dintre de Catalunya i la seva consolidació dintre de la federació ibèrica.

Francesc Macià ha manifestat, visiblement commogut, que acceptava i agraija els oferiments llicials que se li feien i que, efectivament, comptava amb la nostra cooperació. Ha manifestat també que Alcalá Zamora li havia comunicat el seu ferm propòsit de que fos feta justícia a les aspiracions de Catalunya i de que la causa de la nostra llibertat nacional trobés adequada solució dintre de la naixent República Espanyola. Han quedat que li enviarien un delegat del nostre partit per a que estés en comunicació constant amb el secretariat del President.

El senyor Carles Jordà ha ofert especialment la seva col·laboració personal i de la Diputació de Girona, de la qual, fins avui, ha format part. En Macià li ha agraït aquest oferiment i li ha recomanat que des d'aquell organisme procuri inculcar al poble la necessitat de mantenir ordre i la disciplina a fi de aconseguir la ràpida estructuració de la nova organització política de Catalunya.

A LA NOSTRA REDACCIÓ I A ACCIO CATALANA REPUBLICANA

Paraules de Martí Esteve

Tan bon punt es tingué notícia de la proclamació de la República a l'Ajuntament i a la Diputació foren tretes als balcons de la nostra redacció i del local d'Acció Catalana Republicana dues grans banderes catalanes que, per no estar encara disponibles els pals foren posades a manera de damossos, i un gran cartell anunciant la notícia.

Tots seguit s'anaren formant grups nombrosíssims que aplaudien entusiàsticament i cridaven veus sense parar. La nostra Redacció i el local d'A. C. R. eren plens a vessar. Davant els aplaudiments del poble, Martí Esteve sortí al balcó i digué: "Ciutadans: Des de la Diputació de Barcelona, el patriarca Francesc Macià ha proclamat l'Estat Català, constituït en forma republicana i amb el fervent afany d'ajudar a la lliberació de tots els pobles ibèrics units fraternalment en República Federal. Afegí que la República havia estat proclamada a Saragossa, Sant Sebastià, Huelva, i a vint capitals espanyoles i que s'esperava com a imminent l'abdicació del rei. L'ordre, acabà, ha d'ésser, junt amb l'entusiasme, la garantia del nou règim.

Ciutadans, Visca la República Catalana! Visca la República Federal!" Una ovació formidable coronà aquestes paraules, el poble féu volar moxos, capells i gorres. Durant tota la tarda els nostres locals es veieren constantment plens de republicans de totes les classes socials que venien a saber notícies i a celebrar-les, perquè totes eren bones.

Pet davant de la nostra Redacció l'home que passava aplaudia i els aplaudiments eren contestats pels que ocupaven els balcons. A mitja tarda es presentà davant de LA PUBLICITAT el mestre Amadeu Vives amb una orquestra del Síndicat Musical de Catalunya.

El mestre Amadeu Vives dirigeix la Marsellesa

Les demostracions de joia popular anaven succeïnt-se les unes darreres les altres per tots els indrets de la ciutat.

A la Granvia, davant l'estatge on es troba l'Acció Catalana Republicana i LA PUBLICITAT, uns professors del Síndicat Musical de Catalunya entonaren les estrofes de "La Marsellesa", que foren rebudes amb una ovació estrepitosa.

L'entusiasme augmentà encara més, en donar-se els vianants que el director de l'orquestra era precisament el mestre Amadeu Vives.

Davant la insistència del poble, l'himne de la República hagué d'estar repetit diverses vegades. A cadascuna d'elles, anaven repetint-se les mateixes demostracions de simpatia i afecte.

El rei fa cridar al senyor Alcalá Zamora perquè s'encarregui de la Governació de l'Estat

El president de la República catalana ha rebut a dos quarts de sis els periodistes que feien informació al Palau de la Generalitat i els ha manifestat que li havia comunicat el senyor Alcalá Zamora que l'havia a demanar-li oficialment, en via visitat el comte de Romanones nom del rei, que es fes càrrec del Govern del país i demanar-li que respectessin la seva vida. El senyor Alcalá Zamora i Romanones han acordat que el rei marxés a les sis en tren especial cap a Portugal, junt amb la seva família.

Immediatament el senyor Alcalá Zamora ha cridat el general Sanjurjo per a donar-li ordres referents a l'actuació de la guàrdia civil.

Retrats a les golfes

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

Un dels primers acords de l'Ajuntament republicà fou ordenar la retirada de totes les sales i dependències de Casa la Ciutat dels retrats més o menys polítics dels ex-reis d'Espanya, i que la Dictadura havia repartit profusament.

La bandera republicana a la Capitania general i un retrat de l'ex-rei Alfons destruït

Ahir, a dos o tres quarts de deu del vespre, començaren a afuir grups al Passeig de Colom, els quals s'estacionaren davant l'edifici de la Capitania.

Una Comissió va ésser rebuda, i demanà que fos hissada la Bandera de la República. El general Despujol consultà a Madrid, on li digueren que al ministeri de l'Exercit ja hi onajava. En vista d'això, ell no s'hi oposà, i l'ensenyà tricolor fou hissada a la Capitania General.

Els manifestants demanaren una fotografia de l'ex-rei Alfons; els fou facilitada, i no cal dir que destruïda ràpidament per la multitud.

El general Despujol refermà la seva decisió de dimidir el càrrec, i digué que esperava que li fos designat el substitut per traspassar-li el comandament.

La República a Correus

Hem rebut de la Direcció de Correus la següent:

NOTA A LA PREMSA
Avui, a les quatre de la tarda, s'ha possessonat de la Direcció de Correus Artermi Aguiader Miró, havent estat acollit amb entusiasme pel personal i pel Comitè revolucionari.

D'arreu de Catalunya es reben adhesions que palesen el bon sentit republicà que impera en el dit Cos.

A Sarrià proclamen la República catalana

A la pacífica barriada de Sarrià els republicans catalans proclamaren ahir a la tarda la República Catalana a l'edifici de la Casa del Consell Municipal de l'antiga vila.

En Ricard Carbonell, d'Acció Catalana, i Francesc Ferrer, de l'Esquerra Republicana, hissaren la Bandera nacional catalana al cim de l'edifici i la Bandera federal al balcó principal. Un públic compacte vitoriejà Catalunya i el president de la seva República.

Anit passada, a les deu, s'organitzà una manifestació de republicans catalans, precedida de sis o set banderes barrades que recorregueren el poble cantant La Marsellesa i Els Segadors.

Davant l'estatge que ocupa la Unió Patriòtica, el manifestants obligaren a retirar el rètol que donava el nom a l'entitat i hissaren al pal la Bandera de Catalunya.

La bandera republicana a la Central de Correus i Telègrafs

A un quart de quatre arribà un grup molt nombros a la plaça Antoni López, estacionant-se davant l'edifici de la Central de Correus i Telègrafs. El grup onejava una bandera republicana amb la qual penetrà dins l'edifici.

Al cap de poca estona, des del terrat els del grup feren volar l'ensenyà republicana, rebuda amb una frenètica ovació. Però no era prou i un funcionari de correus, posant-se al davant del grup i companyat de molts altres seus companys, hissà la bandera de la República al pal.

El moment fou aleshores de gran emoció i tot el públic començà a aplaudir i a saludar amb entusiasme. Alguns intentaren enderrocar la corona reial que remata l'escut de la Monarquia espanyola que hi ha a la Central de Correus, però hagué de desistir.

Els oficials de telègrafs no oposaren cap resistència i alguns vitoriejaren la República.

Immediatament un d'ells prengué possessió de la jefatura de la Central de Telègrafs i controlà l'edifici de telègrames.

Es dirigí una comunicació a Madrid dient: "A les 15 em faig càrrec de la jefatura de la Central de Telègrafs de Barcelona junt amb els meus companys de Comitè. — Escrig".

Aquest sortí a una finestra i comunicà al poble que quedava presa en nom de la República la Central de Telègrafs.

La manifestació es dirigí a Correus i la comissió sollicità veure l'administrador i per estar aquest absent, foren rebuts pel cap de serveis. Aquest els digué que esperessin veure l'administrador, ja que no volia que el lliurament de la central semblés com un acte de confiança en aprofitar les hores del seu servei.

Els oficials de Correus han manifestat la seva simpatia per la República i pel moviment. La comissió es donà per satisfeta amb aquestes explicacions.

La República és l'ordre, fa dir l'alcalde de la República

A un quart de cinc la gemació que omplia de gom a gom la plaça de Sant Jaume, no cessant en les seves manifestacions d'entusiasme,

fou sortir a la balconada els regidors republicans elegits pel poble, dirigitge passat.

El primer alcalde de la República, senyor Companys, per trobar-se absent, no pogué dirigir la paraula al poble. Ho féu al seu lloc el regidor Amadeu Aragay, el qual digué:

"Ciutadans: El primer deure que em imposa els regidors republicans és d'obtenir la llibertat dels presos polítics. (Gran ovació.)

Cal ara que cadascun de nosaltres es constituïssin en defensor de la República i ensenyar-los que la República és l'ordre."

El poble rubricà amb delirants ovacions aquestes darreres paraules.

Emilià Iglesias al Govern civil

També davant del Govern civil s'estacionaren grups nombrosos esperant veure onjar la bandera tricolor. La policia es limità a tancar les portes que donen accés a l'edifici de la vella Duana, no molestant per a res el poble, que comentava la gloriosa jornada.

Al cap de poca estona hi arribà un automòbil ornat amb banderes republicanes, dintre el qual hi anava l'ex-diputat senyor Emilià Iglesias, el qual pronuncià un discurs de tons vibrants.

L'Emilià Iglesias, en nom del Comitè Revolucionari del partit radical integrat per ell, Ullé, Muntaner, Vinalsa, Martínez Jimeno, Juncal i Polo, anà a reclamar al senyor Márquez Caballero que li cedís el governament de la província. Aquell li contestà que no estava autoritzat a fer-ho sense rebre abans instruccions de Madrid.

L'Emilià Iglesias li concedí un termini fins a les nou del vespre.

Prop de les vuit, acompanyat dels seus correligionaris del partit radical, tornà a presentar-se al Govern civil.

En aquell moment hi havia una gran gentada davant l'edifici i Iglesias sortí al balcó, demanant serenitat al poble i als dirigents per no caure en els laços de l'adversari i que es procurés evitar la declaració d'estat de guerra.

Afirmà que no havia volgut esperar més per a recaptar el lliurament del poder civil.

Finalment, Iglesias tornà a adreçar-se al senyor Márquez Caballero dient que no esperés més, però aquell insistí que no podia fer-ho sense ordres superiors.

Emilià Iglesias anà a la Capitania general per a conferenciar amb el general Despujol, i a la sortida digué: "Saludo a los oficiales con el grito de viva España libre!"

I tornà al Govern civil.

Aleshores el senyor Márquez Caballero li notificà que el ministre de la Governació, senyor Miquel Maura, li ordenava que resignés el Govern civil al president de l'Audiència, però Emilià Iglesias digué: "Nada, el pueblo me reclama en este puesto y aquí me quedo."

El senyor Márquez Caballero es retirà sense formular cap observació.

Iglesias féu una arenga a les institucions armades, les quals espera que complirán fidelment al servei de la República i digué que, com a governador, disposava l' immediat alliberament dels presos polítics i socials.

Adreçant-se als periodistes, els digué que el consideressin un company més.

Es presentà l'oficial de guàrdia del Cos de Seguretat, que féu protestes de fidelitat envers la República, que servia tan llicèlment com a l'antic règim.

Iglesias féu constar aquest acte d'adhesió al públic que no cessava en les seves aclamacions i es retirà acompanyat dels seus amics polítics.

Des d'allí començà a dictar disposicions i assabentat de l'incendi a l'antiga presó de dones, hi féu trametre de seguida un piquet de la guàrdia civil i bombers.

A les deu del vespre es presentà al Govern civil el president de l'Audiència i el seu secretari, dient que tenia l'encàrrec de Madrid d'encarregar-se de la "provincia", però Emilià Iglesias replicà que ell no se'n movia perquè aquesta era la voluntat del poble. Hi hagué una conferència entre Iglesias, el secretari del Govern civil i el cap superior de policia i aquell... es quedà.

Mentrestant, el públic, que continuava estacionat davant el Govern civil anava en augment. Alguns exigiren que els guàrdies es treguessin la corona reial que porten al casc i com que llur actitud anava fent-se amenaçadora, Emilià Iglesias sortí al balcó per a calmar els esperits i donà satisfacció a llur demanda.

Amb tot, a quarts d'onze, els grups continuaven compactes davant el Govern civil, no parant en les seves demostracions.

La bandera catalana al Govern civil i una fotografia reial que és destruïda

Poc després de les vuit del vespre, quan Emilià Iglesias havia arengat la multitud dient que en nom del Comitè del Partit Radical s'havia encarregat del Govern civil, el ciutadà Daniel López, portador d'una gran bandera catalana, entrà a l'edifici, i en mig de l'emoció general féu enjar-la. La gentada prorumpí en ovacions i visques incessants.

Des del balcó, el ciutadà Daniel López digué: "Teniu confiança amb En Macià. Doncs no perdeu la serenitat".

Una fotografia del que fou Alfons XIII fou arrossegada i destruïda pels ciutadans que rebien el "present".

A un quart de cinc la gemació que omplia de gom a gom la plaça de Sant Jaume, no cessant en les seves manifestacions d'entusiasme,

Una nota de la Unió General de Treballadors

"A la classe treballadora i a l'opinió pública en general:

Reunits conjuntament els Comitès de la Federació local de Grups Socialistes i de la Unió General de Treballadors, han acordat fer públics els següents acords:

Primer: Felicitar-se que la implantació de la República a Espanya s'hagi fet sense efusió de sang i per un acte cívic del poble.

Segon: Recomana a la classe treballadora que, per tal de continuar donant la sensació de serenitat i fermesa, es reintegri al treball després de celebrar dignament la restauració de la República.

Tercer: Que veu amb goig que un dels primers acords del Govern provisional hagi estat la llibertat dels presos polítics i socials.

Quart: Que tots els treballadors de Catalunya no obedeixin altres ordres que les donades pels seus Comitès autoritzats i es desentenguin de les que puguin dictar elements perturbadors de la pau i l'ordre, que no són més que conspiradors contra la República.

Barcelona, 14 d'abril de 1931.
Per la Unió General de Treballadors, Josep Zaragoza, vice-president, i M. Martínez Cuenca, secretari. Per la Federació local socialista, R. Pla i Ermengol, president, i Joan Sánchez Marín, secretari."

LA PROCLAMACIÓ DE LAJUNTAMENT REPUBLICA DE BARCELONA

Jaume Aiguader i Miró, alcalde

A les sis de la tarda varen reunir-se en un dels salons de l'Ajuntament els regidors de l'Esquerra i alguns radicals, dels que foren elegits diumenge passat. Hom va procedir al repartiment de càrrecs entre els nous regidors de la ciutat. La reunió fou llarga i laboriosa.

Després els regidors sortiren al Saló de Cent, que estava abarrotat de públic, i enmig d'un gran entusiasme es

Elements dels que formaren part de la candidatura republicana s'han reunit a la plaça de l'Ajuntament amb unes 800 persones, i alguns han pujat al saló de sessions de la Casa de la Vila.

El grup que es dirigia al saló de sessions ha estat aturat pel senyor Torres, cap de la guàrdia municipal, i el secretari de l'Ajuntament, senyor Kics, els quals han telefonat a l'alcalde, senyor Isamat, i aquest ha recomanat que no alteressin l'ordre i procedissin sense violència.

Els grups s'han precipitat al saló, han agafat un bust del rei Alfons i l'han llançat pel balcó al carrer. Després han llançat un altre retrat del mateix i el poble l'ha estripat i cremat amb una gran excitació.

Ha sortit al balcó l'alcalde i ha recomanat que tothom procurés evitar els desordres i donar les mostres de seny que sempre ha caracteritzat aquesta població. L'alcalde ha estat molt aplaudit i la manifestació ha continuat pacíficament, però amb una tansia impressionant.

Després el públic ha reclamat un retrat del senyor Sabater, però no n'hi havia cap, i aleshores cridaven que sortís ell en persona per arrossegar-lo.

A Girona

A Girona han triomfat per una gran majoria els quinze republicans que anaven en candidatura.

Entre els que han triomfat hi ha els senyors Miquel de Palol, Joaquim Colomer, Francesc Ribes i Armengol Vilardell, d'Acció Catalana.

No va registrar-se cap incident. Els republicans donaren proves d'una organització perfecta i d'un veritable esperit de ciutadania.

El primer acte, després de la victòria assolida, fou una manifestació nombrosíssima que va dirigir-se ordenadament al Govern civil, on el senyor Miquel Santaló, candidat triomfant, demanà al governador que se servís transmetre al Govern el desig de tots que es concedís una immediata amnistia i siguin alliberats els presos per causes polítiques i socials.

El governador va prometre atendre la petició, la qual cosa fou comunicada als manifestants, des d'un dels balcons del Govern civil, pel mateix senyor Santaló.

Complet aquest deure, la manifestació es va dissoldre amb tot ordre.

A Blanes, Salt i moltes altres poblacions gironines han triomfat també en tota la línia els republicans.

En el gran plebiscit de diumenge, Girona ha votat, doncs, per la República, i cal proclamar que han contribuït a aquest triomf, amb llur entusiasme i llur esperit cívic, els joves, els estudiants, els que encara no tenen vot i són, ja no sols una esperança per al dia de demà, sinó una magnífica realitat.

Molts d'aquests joves han treballat constantment, amb tota lleialtat, i alguns d'ells han pres part per primera vegada en els mitjans republicans, posant de relleu remarcables condicions oratòries i amor a la llibertat, a Catalunya, a la República, que abraça els seus cors.

A Vilanova

Magnífic ha estat el resultat de les eleccions d'ahir. La coalició catalanista-republicana fa esclafar solament la concentració de forces addites a la política de l'ex diputat Bertran i Musitu, formades en col·laboració amb individus de la U. P. i carlins, coaccionats i llocs de majoria, demostrant-se amb el nombre de vots obtingut que es podia haver anat al copo amb la completa seguretat de guanyar tots els llocs.

Varen complir amb el seu deure de ciutadania 2.774 votants, és a dir, més del 70 per tot el cens inscrit. La victòria ha omplert de veritable joia a tots els vilanovins, tant més quant els cabdells lligats s'han vist derrotats pels homes que ells posaren en llur candidatura solament per complen-la.

Fem constar, en honor a la veritat, que En Joan Rossich la vigília de les eleccions dirigí una lletra a un setmanari local, pregant que fes constar que ell no havia donat el seu nom i que per tant desautoritzava els que l'havien proposat com a candidat.

El resultat fou el següent: Districte 1. — Magí Soler Figuerola, 559 vots; Joan Segalà Ventosa, 551; Mercell Miró Forà, 544; Isidre Urpí Sicart, 535, per majoria, i per minoria, Josep Carbonell Rovira, 144, i Ramon Massip Soler, 140.

Districte 2. — Joan Cardona Falcó, 344 vots; Salvador Ribambau Maspons, 336; J. Sanmartí Sadurn, 335, per majoria, i per minoria, B. Freixes Rocasalves, 124.

Districte 3. — Joaquim Pasqual Pasqual, 419 vots; Miquel Soler Nou, 406; Joan Bernat Papiol, 401, i per minoria, Josep Soler Bertran, 154.

Districte 4. — Joan Lleó Martí, 637 vots; Josep Pla Brunet, 629; Vicents Nolla Torner, 628; Jaume Pellicer Barceló, 625; Artur Planes Masdeu, 624, per majoria, i per minoria, Ramon Ferrer Parera, 197, i J. Cucurella, 196.

Han sortit derrotats, entre altres: En Pau Soler Berto, B. Orriols Batet, Cristòfor Ferrer Ferrer i Alfred Puig Marqués.

Els comunistes del Partit obrer i camperol obtingueren en tot Vilanova uns vint vots.

A Manresa

Esclatant victòria de Concentració Republicana. — 15 regidors triomfants. — Entusiasme indescriptible.

Després d'una jornada plena de febre en la qual s'ha produït l'entusiasme, la candidatura presentada pels catalanistes republicans ha assolit un triomf esclatant. Han guanyat les majories en quatre districtes, derrotant els regionalistes, els republicans aliats seus i els carlins.

El resultat, verament esplèndid, ha estat el següent: Districte primer. — Antoni Costa i Blasi, 365 vots; A. Espinalt Sanllehi, 350; Agustí Soler Salat, 377 (republicans catalanistes); Josep Coll i Roca, 368; i Conrad Costa Pons, 283 (regionalistes).

Districte segon. — Domènec Font i Portella, 535; Francesc Mera i Mora, 531; Lluís Truñers i Sató, 578; Ramon Puig i Ball, 655; Ramon Sanz Ibars, 523 (republicans catalanistes); Didac Baget i Firmat, 383; Lluís Planes i Roca, 448 (regionalistes).

Districte tercer. — Francesc Marçet i Artigues, 299; Salvador Reguant i Bou, 343; Joan Selves i Carner, 365 (republicans catalanistes); Josep Maria Vives i Coll, 213; Pere Vintrolà i Serret, 207 (regionalistes).

Districte quart. — Isidre Costa i Perramon, 423; Joan Prat i Fabrès, 399; Emili Pruners i Sató, 419; Antoni Ribes i Grau, 458 (republicans catalanistes); Domènec Escuder 470 (liberal); Salvador Jubert i Oriol, 412 (radical).

Districte cinquè. — Lluís Casasayas i Morera, 311; Ramon Martí i Fins, 318; Maurici Tons i Basallés, 275 (Unió Administrativa). En aquest districte hi ha hagut un empat entre Francesc Rubinalta i Guixart (regionalista), i Valentí Brunet i Riera (republicà català), que han tingut 238 vots, el qual empat ha de decidir-se per mitjà de sorteig. I Jaume Fornells i Figueres, 257 (regionalista).

A Palautordera

El resultat de les eleccions municipals d'ahir, 12 d'abril de 1931, són: Candidatura Popular: Josep Dari i Tusell, A. C. R.: 63; Josep Pau i Font, Lliga: 193; Josep Gimjané i Cuni, A. C. R.: 196.

Joan Mateu i Lleget, indefinit: 196; Miquel Portell i Olise, indefinit: 192.

Joan Jas i Tàpies, A. C. R.: 192; Joan Perxachs i Puig, indefinit: 200.

Amadeu Tàpies i Rofes, A. C. R.: 191; Joaquim Culler i Pujades, obrer: 187.

Candidatura Monàrquica Pupina: Pere Perxachs i Puig: 3; Pere Coromines i Mateu: 2; Jaume Estrany i Ribes: 2; Agustí Illa i Altamira: 2; Rafael Rovira i Julià: 2; Josep Bruguera i Bros: 3.

En blanc: 1. El nombre de regidors que comptaran el nou Ajuntament són nou; per tant, guanyarem el copo, així com els dictadors d'ací, del qual tants ressentiments guarda el nostre poble per les seves malifetes durant els anys de Dictadura.

La nostra candidatura no representava directament cap matís polític, si bé n'hi ha de nou, cinc d'A. C. R.

A la població hi ha gran entusiasme.

Les eleccions municipals a la nostra ciutat han constituït una esclatant victòria del Partit Catalanista Republicà.

Malgrat de les coaccions, contubernis i altres ressorts electorals emprats pels elements contraris, el nostre partit ha sabut imposar-se a tot moment.

Han estat elegits consellers els senyors Lluís Fustagueres Vila, Josep Brau Campà, Antoni Puig Boixader, Jaume Plans Grifell, Ramon Calonge Ferrer, Elies Sala Lladó i Josep Maria Badia Sobrevies, per l'Ateneu Catalanista Republicà. Senyors Josep Pla Gener, Benet Curbes Calonge, Marian Ribosa Roselló, Enric Puig Figa, Ramon Vila Vilademunt, Climent Capellera Prat i Antoni Mas Ferrer, per la coalició monàrquico-regionalista.

Si bé els dos bàndols contendents han obtingut el mateix nombre de consellers, cal remarcar que el nombre de sufragis emesos ha estat francament favorable a la candidatura catalanista republicana. Heus ací uns dades eloqüents: Ateneu Catalanista Republicà, 2.941 sufragis; Coalició Monàrquico-Regionalista, 1.279.

La concurrència a les urnes ha estat extraordinària. Han votat un setanta per cent dels electors.

A Caldes de Montbui

La jornada electoral del diumenge passat en aquesta vila constituït una veritable manifestació de ciutadania i un esclatant triomf per la candidatura de coalició republicana, formada sota la bandera de Catalanisme, Democràcia i República.

Dels dotze regidors amb què ha de formar-se el nou Ajuntament, en sortiren elegits deu d'aquesta coalició i dos de la candidatura de dretes, anomenada "Popular administrativa independent". Els regidors elegits són els següents:

Per la Coalició Republicana: Joan Casademunt Clapés, Felu Kalaberder Buques, Josep Maria Cendra Illa, Antoni Condal Balada, Arseni Casabayó Masclans, Pau Molins Bobet, Josep Fontcuberta Rogés, Miquel Giebert Vila, Lluís Martí i Ramon Burgada.

Per la candidatura Popular Administrativa independent: Joaquim Cerdà Panyet, Isidre Anglè Paladars.

El senyor Palma no és jaumí

En la nostra edició d'ahir i en la informació electoral dèiem que el senyor Eduard Palma pertanyia al partit jaumí.

A petició de l'interessat, ens plan de rectificar en el sentit d'afirmar que el senyor Palma és home d'ideologia esquerrana.

Resultat de les eleccions a Torroella de Montgrí

Malgrat del conglomerat de les forces monàrquiques que s'havien unit en bloc per lluitar contra els republicans, aquests han resultat vencedors per majoria aclaparadora, com ho indica el resultat següent: Republicans: 8. Conglomerat: 4.

Aquest èxit dels republicans indica la ciutadania que ha palesat el poble de Torroella de Montgrí.

El resultat de les eleccions municipals a Sant Feliu de Llobregat

Triomf de la candidatura Republicana Federal Catalana

Els candidats triomfants en les eleccions municipals del diumenge darrer són els següents, amb els vots que també s'indiquen: Districte I, Josep Gaspar, 383 vots; Jaume Elies, 369; Francesc Moreno, 353; Lluís Estrada, 348; Ramon Vicents, 185; Pau Rigol, 183. Els quatre senyors esmentats en primer lloc pertanyen al Centre Republicà Català Federal, i els dos restants al grup d'Esquerra Administrativa.

Districte II: Pere Codinaes, 344 vots; Francesc Ximenes, 331; Antoni Colet, 330; Antoni Serrallobes, 326; Josep Palhisa Jorba, 319; Antoni Prats, 145, i Francesc Major, 139. Són afiliats al Centre Republicà Català Federal; els cinc senyors assenyalats primerament, i al grup d'Esquerra Administrativa els dos darrers.

A Solsona

Malgrat els esforços de certes personalitats eclesiàstiques, la candidatura lliguista no ha pogut obtenir res més que unes minses minories. La coalició popular integrada per elements republicans i catalanistes independents ha triomfat.

La votació fou animadíssima i la Lliga pogué treure quatre llocs per minories per falta de previsió dels seus contrincants, ja que en el districte segon amb els vots que va obtenir la coalició republicana i catalanista podia anar al "copo" i així la Lliga hauria quedat reduïda als dos llocs de minoria del districte primer.

A Rubí

Per una gran majoria han estat elegits regidors republicans: Ghies Lator, Miquel Segura, Pere Aguilera, Josep Joncar, Francesc Riera, Ramon Pujol, Francesc Rovira, Pere Sabat, Josep Fontanet i Tomàs Coll.

Monàrquics presentats amb el títol d'administratius: Pere Milla, Josep Comella, Jaume Lunell i Vicents Fontanals.

A Vilarrodona

Després de set anys d'abstenició, quan s'ha pogut demostrar la voluntat del poble, ha sortit triomfant novament la candidatura republicana per majoria, més un regidor amb empat.

Amb tal motiu, el Comitè va cursar telefònicament a Madrid i a París el resultat, tal com estava ordenat per la Secretaria Nacional d'Aliança Republicana.

A Aiguamúrcia sortí també triomfant la candidatura republicana davant els elements que fins ara havien pertangut a la Unió Patriòtica i que es presentaven sota el nom d'agraris socialistes.

A Bràfim es formà un bloc dels elements que havien actualment fins ara imposibilitat l'acció del Centre Republicà que fa pocs dies fou multat amb tres mil pessetes, la qual multa fou deixada en suspens pel delegat d'Hisenda de la província de Tarragona, vist l'atropellament que representava.

A Súrria els republicans triomfen per 1585 vots contra 655 dels administratius

La riallera vila de Súrria, aquest poble virtuos que treballa i pensa allhora, en un esclat d'entusiasme ciutadà ha volgut palesar el seu anhel de ressorgiment, contingut durant set anys de dictadura.

El Circol Republicà es pot agantar un altre èxit, ja que fou l'element

LA PROCLAMACIO DE LA REPUBLICA A MADRID

El Govern provisional en funcions

L'ex-rei Alfons surt en automòbil amb direcció desconeguda

La comunicació de Francesc Macià als alcaldes de Catalunya

Ha estat repartit per tot Catalunya la següent comunicació des de Barcelona:

"En el moment de proclamar l'Estat Català sota el règim de la República Catalana, us saludo amb tota l'ànima i us demano que em prometteu la vostra col·laboració per a sostenir-la en la vostra ciutat i preparant-vos a defensar-la quan us cridi.

Per la llibertat de Catalunya, per la germanor amb els altres pobles d'Espanya, per la pau internacional, sapigueu fer-vos en dignes.

El President de la República Catalana, Francesc Macià."

Grups i càrregues

Madrid, 14. — Durant tot el matí nombrosos grups han estat continguts de la força pública, a migdia, com que engruixien han estat dissolts pels guàrdies, els quals han simulats càrregues.

Mort d'una víctima

Madrid, 14. — Avui ha mort Emilio Araujo, que fou ferit de gravetat ahir a la nit, durant els successos de Recoletos.

Cambó no té res per declarar

Madrid, 14. — Aquest matí ha arribat el senyor Cambó.

Ha dit que no tenia res a afegir a la nota que va facilitar a la Premsa.

Els ministres van a despatxar, si; i diuen que el rei els consultarà per parelles

Madrid, 14. — A les 10'50 ha arribat a Palau el ministre de la Governació, el qual ha dit que anava a despatxar com l'ordinari.

Se li ha preguntat si portava alguna cosa interessant i ha contestat que només dades de les eleccions i assumptes del seu departament.

Cinc minuts després ha arribat el senyor Ventosa, el qual ha dit que havia estat avisat per a despatxar.

A les 11'20 han sortit junts els ministres.

El senyor Ventosa ha dit: —Només hi ha el que ja ha declarat el President.

Ha preguntat als periodistes que havia dit el general Aznar i en donar-li compte ha dit:

—Doncs no hi ha res més. El rei cridarà a Villanueva i Sánchez Guerra, que vindran aquest matí.

Després seguirà escoltant de dos en dos els membres del Govern. Nosaltres, a més del despatx ja hem evacuat la nostra consulta.

Se li ha preguntat si quedaria avui resolt i ha contestat: —L'esdevenidor no depèn de nosaltres. Vosaltres podeu fer conjectures com les fem nosaltres.

A les 11'55 ha arribat el comte de Romanones a Palau. Se li ha preguntat si anava amb ell algun altre ministre, puix les consultes s'acabarien de dos en dos.

—No ho sé-ha contestat—. He estat cridat i he vingut.

Els periodistes li han donat compte de les manifestacions del President i s'ha limitat a escoltar-les.

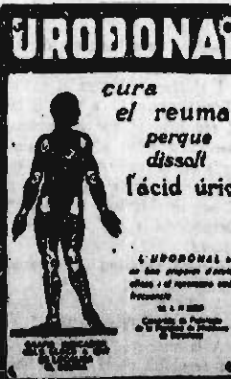
Moments després ha arribat el ministre de Gràcia i Justícia, el qual

emitit que presentà la candidatura elegida per 1535 sufragis del poble.

Aquesta victòria xarxosa dels republicans a la nostra vila és doblement significativa, per quant fou aconseguida amb tota legalitat i lluitant amb uns adversaris que s'organitzaren cridats expressament pel mateix alcalde i reunits a l'Ajuntament, contravenint les ordres oficials circulades, i aleshores emparen el personal de les oficines municipals i els agutjils per les diferents tasques electorals.

Altament, cal remarcar l'activitat desplegada per un senyor funcionari de Mines de Potassa molt afecte a la direcció, que posà a prova una vegada més les seves dotes de convenciment al servei del caciquisme vergonyant, però que fracassaren en establir contacte amb els obrers i alguns funcionaris de l'esmentada empresa.

No hi valgueren, doncs, les coaccions ni les amenaces ni els "bons" consells. Amb el triomf de la candidatura republicana triomfà la dignitat de tot el poble de Súrria.

El Govern Republicà

Nicolau d'Oliver, ministre d'Economia

Madrid, 14. — Seguint l'ordre en què signaren el manifest de desembre, els que havien de formar el Govern de la República, aquest sembla que quedarà constituït de la següent manera:

Presidència: Niceto Alcalá Zamora
Estat: Alejandro Lerroux
Governació: Miguel Maura
Hisenda: Indalecio Prieto
Guerra: Manuel Azafia
Marina: Santiago Casares
Gràcia i Justícia: Fernando de los Ríos
Treball: Largo Caballero
Instrucció pública: Marcel·lí Domingo
Foment: Alvaro de Albornoz
Economia: Nicolau d'Oliver
Comunicacions: Diego Martínez Barrios

ha dit a preguntes dels periodistes: —Jo no sé res. Estava al ministeri, m'han cridat i he vingut.

NO HI HA CRISI; JA ES VE'J

Tot es descabella tranquil·lament, diu Romanones: El rei invoca els deus

Madrid, 14. — Aquest matí han estat a Palau tots els ministres.

El senyor Cierva, en sortir i assabentar-se que el president havia dit que no hi havia crisi, ha contestat a preguntes dels periodistes: —Doncs si ho ha dit el president, no n'hi ha.

A les 12'45 han sortit junts Romanones i el marqués d'Alhucemas.

Aquest ha dit que havien informat al rei del succés al Consell d'anit i li hem donat — ha afegit — la nostra opinió. El rei consultarà altres persones.

Han desmentit els rumors que fos proclamat l'estat de guerra.

Al comte de Romanones hom li ha preguntat si hi havia crisi i ha contestat: —El cert és que no hi ha crisi. A més, ho ha dit ja el president. Nosaltres ampliem la nostra opinió al rei. Aquestes són hores de tranquil·litat. Tot es descabella tranquil·lament.

La gran desfilada de dames

Madrid, 14. — Moltes dames de l'aristocràcia han desfilat aquest matí pel Palau.

Gestions desesperades

Madrid, 14. — Hom afirma que el comte de Romanones, després de la seva entrevista amb el rei, ha sortit per a realitzar algunes gestions per a la constitució del Govern nacional.

F comte arribà al Palau a les tres enys vint minuts i ha sortit a les tres de la tarda. Ha manifestat que havia anat a donar compte al rei d'uns dels esdeveniments.

—Ara rebrà el monarca als senyors Villanueva i Sánchez Guerra ha dit el comte—. Es pot veure que aquesta tarda es reunirà el Consell de ministres.

Hom li ha preguntat si seria al Palau i ha contestat que era possible.

Preparant la sortida

Un que va a Palau... i de mana a la seva família les maletes i diners

Madrid, 14. — S'assegura que el secretari de la Junta de la Ciutat Universal, don Juan Aguilar, ha arribat aquest matí a Palau, i poc després ha arribat al telèfon a casa seva demanant que li preparés la maleta i li trametessin cinc mil pessetes.

Sánchez Guerra a Palau

Madrid, 14. — A les tres i vint ha arribat a Palau el senyor Sánchez Guerra. No digué res en entrar.

Els que no saben res

Madrid, 14. — En sortir el senyor Maura de Palau, digué: —He donat la meua opinió al Rei, que no difereix de la que vaig exposar al Consell d'ahir.

El general Berenguer digué que havia estat cridat per a la seva opinió.

Se li preguntà quina solució es donaria a la situació i digué: —No sé res.

Romanones demana la vida per al rei al Govern Provisional

Madrid, 14. — Sembla que el Govern provisional està reunit a la casa del doctor Marañón.

S'assegura que el comte de Romanones està allí per a demanar que s'asseguri la vida de la família reial, si el Rei reconeixia el Go-

vern provisional i estava disposat a abdicar.

Consell a les sis... i marxa en automòbil

Madrid, 14. — Sembla que el Consell a Palau es reunirà a les sis de la tarda i després marxarà el Rei en automòbil.

"Aquesta és la collita d'aquella sembrada", diu Sánchez Guerra

Madrid, 14. — A les 3'45 de la tarda sortí el senyor Sánchez Guerra de Palau, manifestant als periodistes:

—Puc dir-vos molt poc. He parlat al Rei del moment polític en els termes que la seva gravetat requereix.

Li he donat amb claredat la meua opinió i comprendran que per aquesta mateixa gravetat no puc dir res. Cree que ara arribarà el senyor Villanueva.

Jo—agregà—he estat sempre monàrquic i ho sóc ara també; en aquesta ocasió m'interessa fer-ho constar."

Després es referí el senyor Sánchez Guerra a les visites que aquest matí li feren diversos periodistes, parlant-li de l'esperança que ingressaria al camp republicà.

"He contestat el que en certa ocasió vaig dir a uns senyors que em digueren que marxés al camp republicà."

Que farien molt mal en rebre'm, perquè estarien al costat d'un poc de vergonya, i a mi no m'agrada acudir en defensa del vencedor."

Hom li ha preguntat quina importància té sobre la solució de continuïtat.

—Quina impressió volen que tingui en aquests moments tristes? — ha contestat.

Jo veig les coses sense sorpresa, perquè aquesta és la collita d'aquella sembrada.

Els periodistes li han dit que a l'arrel i a altres capitals havia

llant els manifestants que es dissolguessin, la qual cosa així s'ha fet.

Normalitat al Palau Reial

Madrid, 14. — La vida a l'Palau durant el dia d'ahir fou absolutament normal i la que es fa de costum.

Prop de les dotze de la nit, sortiren del Palau els infants Don Ferran, els seus fills i els infants Don Alfons i Donya Beatriz, que havien passat la vetllada en companyia de la família reial, com acostumen fer sovint.

Clergues antimonàrquics

Madrid, 14. — "El Socialista" diu que sap de bona font que la majoria del clergue de la catedral de Toledo votà per la candidatura antimonàrquica. Molts capellans d'altres parròquies també feren demostracions contra la monarquia en emetre el vot.

Una entrevista transcendental per a Espanya

Madrid, 14. — A les quatre de la tarda, alguns periodistes van estar en el domicili del doctor Marañón.

El senyor Marañón va dir que el comte de Romanones havia celebrat allí una extensa conferència amb el senyor Alcalá Zamora, a la qual — aïç — va assistir com a amo de la casa, però res més.

Em sembla molt que aquesta entrevista és transcendental per a la vida d'Espanya.

S'ha redactat algun escrit que asseguri la sortida de les persones reials? — Li van preguntar els periodistes.

— Res d'escrit — respongué — només parlar i aquesta tarda se sabrà el resultat definitiu.

Va dir que no podia avançar cap impressió, però que creia que ja era prou.

Alegi que hi haurà notícies definitives a primeres hores de la nit, ja que retardar-lo més equivaldria a posar en perill l'ordre públic.

Continuen les entrevistes entre els caps republicans

Madrid, 14. — A dos quarts de tres, tornà a casa del senyor Maura, el senyor Alcalá Zamora.

— Acabo — va dir — de tenir una conversa amb Romanones, molt cordial. Les coses van molt bé i li he indicat la necessitat que succeïxin aviat.

Pocs moments més tard, En Miquel Maura donà ordre que s'avisés els senyors Lerroux i Aznar.

El senyor Maura va dir als periodistes:

Prego que diguin a l'opinió que estigui preveguent, però tranquil·la, perquè, pel moment, les coses no poden sortir-se del viarany normal.

L'únic que s'està discutint ara és una qüestió de procediment.

A les tres de la tarda, es van retirar els reunits a prendre uns emparedats i unes copes de xeroc.

Els presos polítics han estat posats en llibertat

Madrid, 14. — A dos quarts de nou han estat posats en llibertat tots els presos polítics.

Entre els hi havia el senyor Gallarza, el qual en un automòbil ha recorregut els carrers, i ha estat aclamat.

A les set de la tarda, Alcalá Zamora s'havia instal·lat al ministeri de la Governació

Madrid, 14. — A les set de la tarda la Porta del Sol estava curulla de gent.

Els tramvies no podien circular i el públic els desfilava, i a fi d'evitar que seguíssin avançant els desfilaven els tramvies. Després, un cop parats, el públic es llençava dalt dels vehicles, aplaudint i donant visques a la República.

Al ministeri de la Governació estaven reunits amb el senyor Alcalá Zamora alguns dels signants del manifest.

Aquests hagueren de sortir al balcó enmig de gran entusiasme per part del públic estacionat a la Porta del Sol.

Pels carrers, quasi tothom porta llacetes republicanes.

També els taxis passaven guarnits amb banderes tricolors.

En algunes banderes es veien els retrats de Galán i García Hernández.

Se sentien molt sovint crits de més el Berenguer.

Dintre l'entusiasme popular fins ara l'ordre és complet.

Romanones reconeix la legitimitat de la República

Madrid, 14. — Ha estat molt difícil per als periodistes poder adquirir notícies de caràcter particular referents a l'entrevista celebrada entre els senyors Romanones i Alcalá Zamora, però sembla que el comte de Romanones en la conferència celebrada per ambdós tractaren dels afers a debat amb gran cordialitat, i Romanones ha exposat al senyor Alcalá Zamora tots els seus treballs dintre el gabinet Aznar per tal d'evitar vessament de sang.

El comte de Romanones ha insistit especialment a posar de relleu que és ell a qui es deu que a Espanya no s'hagi vessat la sang en mitja quantitat.

Segons s'anava entenent, el comte ha parlat després de la "trafilitat política" i ha dit que cap dels ministres liberals del Govern "real" d'ara pot dir dubte que a Espanya se l'robava després d'una República.

després de les eleccions, i que així ho havien dit al rei, deixant al seu arbitri el procediment per a acatar la voluntat del poble, però partint de la base que això era prunordial, i seria ja inútil les resistències que es volguessin oposar a l'obra que tot ho arribava.

El senyor Alcalá Zamora sembla que ha exposat el seu desig que en vista de les circumstàncies s'adoptés una solució ràpida, tan ràpida que ha fixat el termini en hores, i adhuc ha dit que aquestes hores d'èsser molt poques, declinant en altre cas tota responsabilitat de tot el que pogués ocórrer en el dia de demà, si durant el dia d'ahir no es donava satisfacció plena a les ànsies populars.

No seria aventurat suposar que el comte de Romanones haurà hagut de tractar de les garanties que podrien oferir-se al rei i a la seva família perquè poguessin fugir d'Espanya sense dificultat de cap mena, i creiem sabem que a això ha contestat el senyor Alcalá Zamora dient que per part del Govern provisional no hauria de córrer la sang, però que la seva posició és tan forta i la seva decisió tan inquebrantable que si no s'implantava la República avui mateix no retrocediria davant de res ni davant de ningú.

A dos quarts de tres, en el moment en què el comte de Romanones es disposava a anar al palau, ha rebut els periodistes i els ha confirmat que havia parlat amb el senyor Alcalá Zamora al domicili del doctor Marañón.

Un periodista li ha dit que el senyor Alcalá Zamora havia afirmat que l'entrevista havia estat molt cordial.

El comte ha contestat, evasivament: — És clar, és clar; molt cordial. NE faltava més! I què més?

— Que les coses van bé — hom li ha contestat —, però que el que fa falta és que sigui aviat.

— Doncs exacte, exacte — ha corroborat com a fí de donar altres explicacions el comte de Romanones. D'acord. Ja teniu la notícia.

I sense dir res més, el comte ha pujat a l'automòbil i s'ha dirigit al palau per donar compte al rei de l'entrevista amb el senyor Alcalá Zamora.

Entrevista de Romanones amb Alcalá Zamora

Madrid, 14. — Requerit pel comte de Romanones, el senyor Alcalá Zamora acudí a dos quarts de dues de la tarda al domicili del doctor Marañón, per a celebrar una entrevista.

A un quart de tres tornà el senyor Alcalá Zamora al domicili del senyor Miguel Maura.

En ésser preguntat sobre si podia donar ja alguna notícia va dir:

— L'entrevista amb el comte de Romanones ha estat per part d'aquest molt cordial, tot el qual indica que les coses van molt bé. Ara, que nosaltres desitgem no tan sols que vagin bé sinó que vagin molt de pressa.

A la Central de Telègrafs

Madrid, 14. — A les tres de la tarda es va rebre a la Central de Telègrafs la notícia de l'ocorregut a Barcelona.

Els funcionaris s'adheriren al moviment i es traslladaren a la part destinada a Correus, i invitaron als funcionaris públics a secundar la seva adhesió.

Tots junts, donant visques a la República, col·locaren als balcons i finestres banderes republicanes i arengaren al públic.

Immediatament a la Plaça de Castellar, la gent, que s'havia congregat en gran nombre prorrompí i visques i aclamacions.

L'ex-rei ha sortit de Madrid en automòbil a les nou del vespre. Sembla que els seus fills marxaran avui

Madrid, 14. — Minuts abans de les nou de la nit el rei, amb l'infant don Alfons d'Orleans, el ministre de Marina i el majordom major del palau, duc de Miranda, pel la porta del palau que dona al camp del Moro, pujà a l'automòbil que l'esperava i abandonà Madrid.

La direcció del cotxe, que conduïen don Alfons és desconeguda; no obstant, la impressió dominant és que el rei anirà a Cartagena, on s'embarcarà per abandonar Espanya, probablement cap a Anglaterra.

Uns altres diuen que anirà per carretera fins a Cadix per recollir l'infant Joan, que, com és sabut, cursa els seus estudis a l'Acadèmia militar.

Respecte a les altres persones de la família reial, sembla que passaran la nit d'ahir a Madrid i és probable que abandonin la cort demà al matí i que efectuin el viatge en tren.

Pel palau han desfilat aquesta tarda totes les dames de l'aristocràcia madrilenya, les quals en abandonar el palau apareixien visiblement emocionades i amb mostres d'haver plorat.

A les primeres hores de la nit ha estat al palau un grup de joves monàrquics, en representació de mit censos, que han anat a oferir-se a don Alfons.

No se sap si el rei els ha rebut, però sembla que ha ordenat que els diguessin que agraija molt l'ofertament, però que ja no calia tota vegada que, abans abans que tot d'Espanya, renunciava a la corona.

A les 9.45 del vespre les portes del palau han estat tancades per l'oficial menor d'alabarders de guàrdia.

A la plaça d'Orient, davant del palau hi havia una gran gentada en correcta actitud.

La plaça de Baile desfilaven continuament davant el palau infinitat d'automòbils els ocupants dels quals arrelaven banderes republicanes i victoriant la República.

L'aristocràcia s'acomoda de la família reial

Madrid, 14. — Durant tota la tarda han desfilat pel Palau persones de la noblesa i moltes dames.

A primeres hores de la nit, per les galeries que donen a les habitacions de la família reial es veien preparatius de viatge, com maletes, cistells de viatge per als apats, etc.

A un quart de nou de la nit ha arribat a la porta de Palau un automòbil oficial amb les cortines tirades.

Ha baixat de l'automòbil el ministre de Marina, que ha entrat al Palau.

El cotxe estava equipat amb rodes de recanvi i amb un gran bidó de gasolina.

Poc després arribaven dos cotxes més, també amb les cortines tirades. D'un d'ells ha baixat un sergent de la guàrdia civil.

Els cotxes s'han dirigit cap a la porta de Sant Vicents pel túnel que dona al Camp del Moro.

El cotxe del ministre de Marina s'ha parat a la porta anomenada "inògnita", i hom creu que a les nou de la nit marxarà en el dit cotxe el rei amb el ministre de Marina i el duc de Miranda.

Probablement don Alfons embarcarà en un port espanyol, potser Cartagena, i demà, a les vuit del matí, empenirà la marxa la resta de la família reial.

L'entusiasme del poble de Madrid

Madrid, 14. — La ciutat presenta a mitja nit una animació sense límits.

A les carrers es manifesten d'homes i dones amb banderes republicanes.

Moltes d'aquestes manifestacions van presidides per guàrdies de seguretat dels que recentment ingressaren al Cos, els quals fraternitzen constantment amb el poble.

Molts d'aquests guàrdies són portadors de banderes republicanes.

Els cascos dels guàrdies de seguretat no ostenten ja des d'aquesta tarda la corona reial.

Aquesta nit s'ha donat permís als soldats que estaven aquarterats des de dissabte perquè confraternitzen amb el poble en les manifestacions.

Sobre el pedestal en què estava l'estàtua d'Isabel II onja una enorme bandera republicana que ha estat clavada allí pels manifestants.

El rètol del carrer de Comte de Romanones ha estat tapat amb un drap blanc, donant-li el nou nom de carrer de Galán.

Aquesta nit, quan més gran era l'aglomeració a la Porta del Sol, s'ha declarat un incendi a la cantonada del carrer de Carretes.

Els bombers han aconseguit arribar fins a la casa incendiada després de grans treballs a causa de l'enorme aglomeració de públic.

Els cementats bombers que han estat freqüentment ocracionats per la multitud, no aconsegueixen maniobrar a causa de l'aglomeració.

Aleshores diversos ciutadans han format voluntàriament un ample quadrat, agafats dels braços els uns als altres. D'aquesta manera han facilitat la tasca del cos d'incendis els membres del qual han pogut aleshores maniobrar sense la menor dificultat.

Un bust destruït

Pamplona, 14. — Grups de republicans han destruït el bust del general Sanjurjo i han arrencat la placa que donava el nom de Primo de Rivera a un dels carrers d'aquesta ciutat.

La bandera republicana al ministeri de la Governació

Madrid, 14. — La gentada demanava a les sis de la tarda a grans veus que fos hissada la bandera republicana a Governació.

Una comissió ha pujat a l'edifici i s'ha entrevistat amb el sots-secretari d'aquell departament, al qual s'ha sol·licitat autorització per a col·locar la bandera al balcó de l'edifici.

L'ex-reina no vol soroll

Madrid. — Sota els balcons del Palau, a l'Explanada, presta servei un esquadró de cavalleria de l'Exèrcit.

Sembla que la reina ha fet arribar al Govern provisional el prec que davant del Palau no es fessin moltes ostensibles manifestacions d'alegria i que es lllancin els menys crits possibles.

S'assegura que els membres del Govern provisional feren saber a la sobirana que farien tot el que els fos possible per atendre-la i que pels delegats es recomanaria al poble que guardés davant el Palau la més correcta actitud.

Hi ha molt d'entusiasme. Després de sopar, el poble de Madrid s'ha llançat al carrer i ha enviat la Porta del Sol i els carrers centrals.

Grups ocupant camions, autos i cotxes portant banderes republicanes travessen constantment els carrers cantant la Marsellesa, donant visques a la República i donant crits de "Mori Berenguer".

L'aspecte de Madrid és fantàstic. A la plaça d'Isabel II un nombrós grup de joves, provistos de cordes, enderrocaron l'estàtua d'Isabel II, i l'arrossegaren, en mig de gran gaitarà, pel carrer de l'Arenal i la Porta del Sol.

El moment és d'una emoció indescriptible.

Us deia que en aquests moments d'alegria — continuà dient — no podem cometre la ingratitud d'oblidar-nos dels màrtirs que han exposat la seva vida per a l'aconseguitment de les nostres aspiracions.

Han estat molts, durant anys i anys, i jo vull en aquests moments personificar-los a tots en els noms d'aquests dos herois que estan a la ment de tots vosaltres que s'anomenen Galán i García Hernández.

Ovació delirant que dura alguns minuts.

Ara — continua dient el senyor Besteiro — a fer-nos dignes d'ells, pensant sempre que els nostres actes siguin tals que davant del nostre procedir, si tornessin a la vida, no haguessin de penedir-se del que han fet, i com que cada un de nosaltres hem d'ésser guardià de les institucions de la nació, jo us recomano i us confio l'ordre de la ciutat.

Digueu a la gent que reprimeixin els seus entusiasmes per a dedicar-se a realitzar una obra efectiva i constructiva, una obra gran que ens permeti aconseguir l'ideal d'oferir al món una Espanya més formosa cada dia.

El discurs de Besteiro ha estat acollit amb delirants ovacions.

Carlos Blanco, director general de policia

Madrid, 14. — El nou director general de Seguretat, don Carlos Blanco, parlant amb els periodistes ha dit que no ha acceptat el càrrec per simple imposició del deure, sinó per veritable entusiasme, car desitja posar al servei de l'alt lloc per al qual ha estat designat, tot el seu afecte i tot el seu escalf.

Després ha parlat del poble, i ha dit que no l'esperant les manifestacions ni els crits, i que un poble que ha sabut, després de les dures repressions passades, victorejar la guàrdia civil i la guàrdia de Seguretat, mereix ésser tractat amb veritable fraternitat. De més a més, després de vuit anys de forçat silenci, cal concedir a la gent alguna expansió.

Un discurs del president de la República

Madrid, 14. — El senyor Alcalá Zamora ha pronunciat un discurs per ràdio, que ha estat difós per la via aèria a tots els àmbits d'Espanya, en el qual ha dit que saludava a la Nació i que demana als espanyols que conservin tota la seva dignitat dintre del seu entusiasme puix que precisa que Espanya, mostrant la seva grandesa, continui dintre dels correctes límits de la prudència en què ha sabut col·locar-se fins ara.

Ha acabat dient que el Govern provisional treballarà en el sentit que li imposa el mandat que considera rebut de la gran majoria d'espanyols i exigirà estrictament les responsabilitats.

En un altre discurs pronunciat pel senyor Alcalá Zamora davant una gran germenació congregada davant del ministeri de la Governació, ha dit que el Govern ha donat ordre telegràfica de posar en llibertat a tots els presos polítics.

Fora retrats de l'ex-rei!

Madrid, 14. — A l'Ajuntament s'ha procedit a retirar del saló de sessions el retrat del rei i ha estat substituït per una magnífica alegoria de la República, tramesa pel Centre Republicà de la Llatina, instal·lat al carrer de les Aigües.

La constitució del Govern republicà

Madrid, 14. — A les set de la tarda amb grans dificultats ha arribat a la porta del ministeri de la Governació del carrer de Correus, l'automòbil que conduïa els senyors Alcalá Zamora, Lerroux, Aznar, Ferran de los Rios, Maura i Alborno.

Seguidament han pujat al despatx petit del ministeri i han ordenat a Eduard Ortega Gasset que immediatament es traslladés al Govern civil i constituís el Govern republicà.

Miquel Maura al despatx de la Governació ha dit que encara la seva presa de possessió era poc protocolària, venia a fer-se càrrec del ministeri en nom del Govern Republicà.

El sots-secretari sortint de Governació, senyor Marian Marfil, s'ha limitat a respondre:

— Em dono per assabentat.

A continuació s'han circulat les ordres necessàries per a donar compte a les autoritats de la constitució del nou Govern i s'ha firmat un decret concedint una ampla amnistia.

El governador de Barcelona és destituït

Madrid, 14. — El governador civil de Barcelona, quan ja estava constituït el nou Govern, ha demanat comunicació amb el ministeri per parlar amb el ministre de la Governació.

Segurament el senyor Márquez Caballero es proposava parlar amb el marquès de Hoyos, i en no reconèixer-li la veu sembla que ha preguntat: — Però és el ministre de la Governació el que és a l'aparell?

I el senyor Maura li ha contestat afirmativament, i a més li ha donat el seu nom perquè el governador de Barcelona sabés al que havia d'atendre's en el que respecta a quin era el ministre de la Governació amb qui el senyor Márquez estava parlant.

Després ha alogit el senyor Miguel Maura:

— Però vos sou el governador de l'últim Govern?

— Així és en efecte — ha contestat el senyor Márquez Caballero.

A la qual cosa ha respost el ministre republicà de la Governació:

— Doncs immediatament feu el favor de resignar el comandament al

president de l'Audiència i telefonem donant compte d'haver-ho fet.

Nous capitans generals

Madrid, 14. — Segons ens han informat al ministeri de la Governació, el general Riquelme ha estat nomenat capità general de València; el general Quipo de Llanc, per al mateix càrrec a Madrid, i López Ochoa, per a Barcelona.

Cabanellas ocuparà un important càrrec, a Madrid o a Barcelona.

A darrera hora, tranquil·litat absoluta

A dos quarts de quatre de la matinal, quan escrivim aquestes ratlles, la tranquil·litat és absoluta a tot Barcelona. El capità general, senyor López Ochoa, ha donat l'ordre a les forces de la ciutat que no vol que soni ni un sol tret.

DE L'ESTRANGER

Indalecio Prieto i Lluís Nicolau d'Oliver han sortit de París cap a Madrid

París, 14. — A les 8.40 han marxat el director cap a Madrid Indalecio Prieto, ministre d'Hisenda del Govern provisional; Domingo, ministre d'Instrucció pública, i el senyor Nicolau d'Oliver, que és ministre d'Economia en lloc de Martínez Barrios, com s'havia dit.

Els acompanya l'aviador Delgado. A l'andana hi havia una delegació

del Foment Català recentment constituït a París, la qual ha expressat al senyors Marcell Domingo i Nicolau d'Oliver la més sincera adhesió a favor del nou Govern provisional.

El senyor Domingo ha donat a la Comissió de la diat entitat la seguretat que Catalunya no seria oblidada en la Constitució del nou Estat espanyol i que serien respectats els acords adoptats en el Congrés d'esquerres que se celebrà al novembre a Sant Sebastià.

En el moment de sortir el tren es donaren diversos crits de Visca Catalunya! — Fabra.

A París la nova és rebuda amb una expectació enorme

París, 14. — Tan aviat com la notícia de l'abdicació del rei d'Espanya ha començat a ésser coneguda a París, l'expectació ha estat enorme.

Tots els periòdics de la nit han tirat edicions especials entre sis i set de la tarda.

Els venedors recorrien els carrers principals cridant l'abdicació del rei d'Espanya, i els exemplars eren preses i les mans els qui els venien.

Immediatament s'han format nombrosos grups que començaven la notícia.

El despatx de Madrid anunciava l'abdicació del rei deia enllament: "El rei ha resignat el pber."

Els anuncis lluminosos donen constantment la notícia sensacional que aviat arribarà a coneixement de tot París, adhuc de tot França.—Fabra.

Darrera hora

Ha estat proclamada oficialment la República

Les tropes presenten armes al president Macià

A dos quarts de dues de la nit les tropes d'infanteria i artilleria, manades per un capità, han sortit amb bandera republicana i s'han dirigit a la plaça de Sant Jaume.

La tropa s'ha situat davant del Palau de la Generalitat. Immediatament el president de l'Estat Català, senyor Macià, ha sortit al carrer a rebre la tropa i ha besat la bandera republicana, dient que feia vint-i-cinc anys que lluitava per la República catalana i que aquest era el dia més feliç de la seva vida.

Les tropes, integrades per set o vuit oficials i 150 soldats, en veure el president han presentat les armes en senyal d'acatament. Totlhom ha pogut observar que l'oficial que manava la força, que per cert era castellà, donava les ordres en català.

A l'Ajuntament, l'exèrcit ha estat rebut pel senyor Pere Comes, en representació de l'alcaldia.

L'entusiasme de la gentada que ha pogut presenciar aquest moment històric era realment fantàstic. Les tropes, en passar per la Rambla, han estat ovacionades amb deliri.

L'oficial que manava el piquet, va llegir en català la següent proclamació: "CATALANS: Interpretant el sentiment i els anhels del poble que ens acaba de donar el seu sufragi, proclamem la República Catalana com Estat integrant de la Federació Ibèrica."

D'acord amb el president de la República Federal espanyola, Don Niceto Alcalá Zamora, amb el

NOTICIARI

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	PREU
Barcelona, mes	8'50
Península Ibèrica, trimestre	2'50
Amèrica, trimestre	3'50
Altres països	5'50

DIPUTACIO PROVINCIAL DE BARCELONA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 14 d'abril de 1931:

Les altes pressions constitueixen un anticicló a les costes d'Anglaterra i França, que determinen bon temps als països més occidentals d'Europa, on el cicló està quasi asserenat i bufen vents del nord amb lleuger descens de la temperatura.

Les dues úniques zones de perturbació atmosfèrica estan situades a Polònia i a l'Adriàtica, i produeixen la primera pluviositat i algunes nevades als Països Bàltics, i la segona pluges i algunes tempestes a les illes de Sicília i Sardenya i a les costes d'Algèria i Tunis.

Estat del temps a Catalunya, a les vuit:

El bon temps és general a Catalunya, amb cel completament despatat.

Els vents són forts del sud a l'Empordà i de ponent al camp de Tarragona i ribes de l'Ebre. Durant les darreres 24 hores, es van produir lleugers pluviosos a les planes de Vic i Bages.

La temperatura mínima d'avui ha estat de 3 graus sota zero a l'Estang de Puigcerdà.

PASTILLES VERMIFUGES PRATS
Contra els quists intestinals

La Societat Barcelonina d'Amics de la Instrucció, va celebrar la seva

anunciada Junta general, i es procedí a la lectura de l'acta anterior, que fou aprovada així com els comptes presentats pel tesorero, i acte seguit es féu la renovació de la Junta, que quedà constituïda de la següent forma:

President, Josep Agell Agell; vice-president, Lluís Torres Ullastres; tesorero, Jaume Garcia Alzina; secretari, Na Maria Baldo Mansanet; vice-secretari, Na Mercè Barba Falqués; bibliotecari, Frederic Poch Martínez; vocals, Joaqu. Vellver Cosidor, Manuel Ainaud Sánchez, Josep Ruiz Castellà, Pere Vergés Ferrer i Na Eulàlia Vallès Marzuach.

JOIES VERITABLE OASIS
per a omnes a bon preu anou a la Jolioria Magriñà, Tailors, 41

EXPOSICIO CANINA INTERNACIONAL

La Societat Canina de Catalunya celebrarà la seva Exposició anual que tindrà lloc els dies 29, 30 i 31, del vinent mes de maig i estarà emplaçada en un Parc centric d'aquesta ciutat i per a la qual es compta ja amb valuosos premis.

La data d'inscripció començarà el dia 15 del mes de maig i serà tancada el dia 10 del vinent mes de maig.

S'admetran inscripcions a l'estatge social, Hotel Ritz, totes les tardes, de dos quarts de set a dos quarts de nou.

Noves cigarretes
ABDULLA
Abdulla Imperial Preference
Cigarretes "Virginia"
Ptes. 1'50 als 10

L'Associació de Pessebristes recorda a tots els seus associats que avui, dimecres, al vespre, es tancarà la inscripció per a assistir al dinar

oficial de l'entitat, que tindrà lloc a Rubí dimecres vinent, i als altres actes allí organitzats.

Tapiques i Purés FIGURES

són els millors del món

En el transcurs del passat març, les estadístiques causades pels malalts a l'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau, a l'Institut Mental la Santa Creu i a l'Hospital de Sant Llúcia, són les següents: malalts 13.100, malalts 16.266, boigs 10.143, boiges 13.952, llitgers 437, llitgeres 406. Total 54.304 estancias.

I mateix mes, el servei fet als dispensaris de l'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau, són els següents: Medicina general 283, pediatria mèdica 410, cor i vasos 215, aparell digestiu 282, cirurgia, doctor Ribes, 329, cirurgia, doctor C. Chan, 374, pediatria quirúrgica 523, dermatologia i sifiliografia (homes) 543, dermatologia i sifiliografia (dones) 1.079, urologia 242, ginecologia 696, radioteràpia 407, aplicacions elèctriques 816, oftalmologia 1.686, oto-rino-laringologia 961, rontgenologia 510, boca i dents 370, traumatologia 39, fisiologia (homes) 385, fisiologia (dones) 82. Total 10.394 serveis fets.

ELS PAGAMENTS A HISENDA
La delegació d'Hisenda no ha assenyalat cap pagament.

Llegiu cada nit "La Libertat",
de Madrid, del mateix dia.

ROBATORI D'UN COLLAR
La senyora Adoració Rojo, al Passeig de Gràcia, en sortir d'un cinema, es donà compte que li havien sostret un collar de brillants valorat en deu mil pessetes.

BANDERES REPUBLICANES

BANDERES CATALANES

CONFECCIONADES
A PREUS BARATISSIMS
als Magatzems

EL BARATO

La vida religiosa

Santa d'avui.—Santa Violària, Màxim i Teodosi, màrtirs, i Santa Basília, màrtir.

Santa de demà.—Santa Toribí, bisbe i confessor; Lambert, màrtir, i Santa Engràcia, màrtir.

Quaranta Hores.—Avui: Església de Santa Clara.
Hores d'exposició.—Avui: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui: Basílica del Pi.

Demà: Basílica de la Merced. Cort de Maria.—Avui: Nostra Dona del Trànscit o d'Agost, a Santa Maria de Mar.

Demà: Nostra Dona del Carme, a les Jordanes, a Santa Anna o a Santa Maria de Mar. Adoració Nocturna.—Demà: Torn de Sant Joan Evangelista.

Vèlles en sufragi de les Animes del Purgatori.—Avui: Torn de Sant Joan Evangelista.

Demà: Torn de la Verge del Carme.

QUARANTENARI DE L'ENCICLICA "RERUM NOVARUM"

Ahir va tenir lloc al Centre Moral del Poble Nou, carrer de Pujades, 176 i 178, la primera conferència de les organitzades per aquesta entitat en commemoració del quarantè aniversari de la publicació de l'Enciclica "Rerum Novarum", del Papa Lleó XIII.

Anà a càrrec d'en Jaume Ruiz Manent, que tractà sobre el tema: "Causas que motivaren la publicació de l'Enciclica "Rerum Novarum", sola el següent sumari:

I. Decadència dels gremis.—II. La revolució francesa i el maquinisme.—III. La doctrina liberal.—IV. El socialisme.—V. La reacció catòlica en els diferents països.—VI. El Pontificat de Lleó XIII i la preparació de l'Enciclica.
L'acte fou públic.

Informació universitària

NOTICIARI

La majoria dels metges col·legiats madrilenys han redactat una petició de Junta general, de la qual treiem el següent: Es sabut que en el curs d'una pugna entre estudiants de Medicina i força pública, en les causes de la qual no necessitem profunditzar per a millor defensa del nostre dret, els agents d'autoritat dispararen sobre l'Hospital Clínic, fent córrer un perill cert i gravíssim als malalts al·lits i al personal d'assistència. L'agressió contra l'hospital lesiona els més elements principis del dret de gentes. Així ho ha entès un grup nombros de professors de l'Hospital Clínic i la mateixa Junta de govern a la qual ens adreçem, que han deixat sentir llur veu autoritzada, provant la seva fina sensibilitat corporativa. Per desgràcia, però, no és unànime la protesta. Motius aliens, segurament al mandat del deure professional, han mogut als senyors Enric Sunyer i Ferran Enríquez de Salamanca a manifestar-se públicament, d'acord amb el criteri que admet determinades circumstàncies, la legitimitat del tiroteig contra un hospital. Aquesta actitud, manejada com a bandera política, ha estat rectificada, tornada a rectificar, i mantinguda finalment, fins l'extrem de motivar un homenatge públic.

Pe tant, aquesta ciutadana metges creuen necessari — diu la nota — sol·licitar el següent:

Primer. — Que en cap cas pugui considerar-se legítima l'agressió armada contra un hospital que alberga malalts. D'acord amb aquest principi

reprova enèrgicament l'agressió que la força d'ordre públic realitzà contra l'hospital de la Facultat de Medicina.

Segon. — Que veu amb disgust profund l'actitud dels doctors Sunyer i Salamanca en aquest assumpte, actitud que considera estranya als mandats del deure professional.

Signen la petició centenars de metges, entre els quals figuren homes de reconegut prestigi com Marañón, Sánchez Barús, Coca, Segovia, Díaz Sarasa, Sánchez Covisa, Pajarano, Bonilla, etc.

— La Federació d'Estudiants Catòlics de Sevilla diu que no pot tolerar per més temps que la Universitat sigui constant escenari de maldats, que procuri reprimir-ho amb violència si cal, i que vol tornar, sigui com sigui, a la normalitat universitària oficial.

— Els estudiants de Salamanca, reunits en assemblea, acordaren amb un sol vot en contra, declarar incompatible el dret de regim actual i que s'organitzés de manera permanent la Universitat lliure.

— La Junta de Govern de la Universitat de Granada ha acordat continuar les classes, fent constar que la suspensió en el present curs no és possible mantenir-la un dia més. Si els estudiants persisteixen en llur actitud rebel, s'arribarà a la clausura del centre, i els alumnes podran els drets d'examen de juny i es quedaran tots per a setembre.

— Els escolars de Saragossa acordaren en assemblea no tornar a les aules, a excepció dels que cursen el sisè de Medicina, i alguns cursos de Dret.

— Ha tingut lloc la reunió d'estudiants de Filosofia i Lletres convocada per la Junta Directiva de l'Associació Universitaria d'Estudiants Catòlics de Dret i Filosofia i Lletres, amb assistència de gran part d'estudiants no associats: s'han pres per motiu els següents acords:

Primer. Assistir normalment a classe en el moment en què sigui possible.

Segon. Demanar a l'autoritat acadèmica i rectoria de la Facultat de Filosofia i Lletres.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES

CARME BERNABES
PERE GUSSINYER
MANUEL BLASCO
MANOLO HUGUE
Fins al 17 actual

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 618

Exposició de pintura, escultura i arts decoratives, de "Una Quarta"

A. DE FERRETER
P. JOU
R. ROQUETA
O. DE WARTI
J. ARTIGUES
Fins al 17 actual

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRÀCIA, 84
J. BYA. PORCAR
Fins al 24 actual

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 86
LLUIS MORATO
Fins al dia 25 actual

SALA BARCINO

V. GARCIA SIMON
Exposició seleccionada de pintura moderna
ANGlada, COLOM, GALWEY, MIR, RIBERA, etc.

SALA BADRINAS

Diagonal, n.º 460

Mobili modern i objectes d'art
Exposició de pintures i dibuixos de Jover
Del 4 al 17 abril

MONTFALCON

Quadres i escultures
Escultures i pintures
Escultures i pintures
Escultures i pintures

ELS ESPORTS

FUTBOL

El futbol a les comarques

A SANTA COLOMA DE QUERALT

Santa Coloma, 2; Sant Guim, 0
Santa Coloma, 2; Dimecres es jugà aquest partit davant de nombrosos públic, el qual continua afavorint l'Esport Club amb el seu entusiàstic presència al camp. L'equip local jugà un partit magnífic, i poguérem veure-hi joves elements nous que substituiran a la perfecció els que han deixat el club per a traspassar-se per quantitats en metàl·lic. Sobretot veírem entusiasme en les jugades i poques pretensions.

Els de Sant Guim jugaren amb certa duresa, censurable en un partit amistós.

Es veieren continuament dominats, i gràcies a la perla del porter i a la deficiència dels atacants locals no sofrírem una seriosa desfeita. Dels vencedors sobresortiren els defenses, el mig ala Pérez i especialment Segura, que féu rodar el cap a tot l'equip foraster amb les seves filigranes. Soler, a la porta, tocà poques pilotes, però demostrà aptituds.

BASKET-BALL

TROFEU XAMPANY RIGOL A SABADELL

Resultats dels partits celebrats el passat dimecres:

BENAVINGUTS, 62

CONVENÇUTS, 5

El domini correspongué en absolut

als vencedors que s'adjudicaren la victòria fàcilment, tenint en compte que els vençuts arrengraren només 4 jugadors.

Arbitrà Petit, i els equips eren: Benavinguts: Grinyó, García (2), Casablanca (23), Planas (18), Rovira (30).

Convençuts: Cardona, Mulet (1), Moliner (2), Mallofré.

ARNAUD, 5 - C. NATACIO, 47
Partit amb domini dels vencedors, per ésser el contrincant de poca força. Es veieren jugades boniques per part del Nació, que evidencià una neta superioritat. Arbitrà Martí.

Arnaud: Ros, Ruiz, Valls (1), Mañent (4), Farrés.

C. Nació: Sunyer (2), Vilanova, Arch (19), Barcelona (18), Teixidor (8).

CICLISME

EL MATCH ITALIA-ESPANYA DE MIG FONS

Està ja concretat el programa de la remota inaugural. Un gran match Itàlia-Espanya de mig fons amb entrenadors a moto, en el qual s'acaren Bergamini i Gay, per Itàlia, i Espanya i Borrás, per Espanya. La classe dels quatre corredors és ben coneguda, puix que es tracta d'homes d'actualitat i es distingeixen tots pels dots d'escomesa.

Contra aquests homes lluiten els nostres Espanyol i Borrás el dia 23. La tasca que tenen davant seu és difícil, però cal confiar en el seu entusiasme i en el resultat de la preparació a què s'han sotmes, per a avençar, si no una victòria, almenys un resultat brillant que permeti de constatar la valia dels stayers espanyols davant els especialistes estrangers.

Contra aquests homes lluiten els nostres Espanyol i Borrás el dia 23.

La tasca que tenen davant seu és difícil, però cal confiar en el seu entusiasme i en el resultat de la preparació a què s'han sotmes, per a avençar, si no una victòria, almenys un resultat brillant que permeti de constatar la valia dels stayers espanyols davant els especialistes estrangers.

B O X A

LOGAN-MERLO, EN COMBAT REVENJA, MICO-DI MAURO I ARIAS-COMTE A L'OLYMPIA

Avui, dimecres, al vespre, tindrà lloc a l'Olympia una gran vetllada internacional a base del combat a deu rounds que, en revenja posarà novament el formidable puncheur filipí Lluís Logan davant el campió d'Itàlia, Merlo Preciso, combat que entre els aficionats ha despertat gran expectació per la força impreciosa que va fer el campió d'Itàlia que, malgrat ésser tocat en el primer round, va fer quicòm més que aguantar el combat, tant és així que són molts els que avui creuen que l'Italia és home per a vencer a Logan.

Tots dos camps estan preparadíssims i hom pot assegurar que anem a veure la segona part d'un dels més emocionants combats que s'han vist a Barcelona i el resultat del qual difícilment es pot preveure en aquest moment.

Un altre deu rounds figura en el programa d'aquest vespre, un altre gran combat, en el qual Mico, el gran esgrimista que en poc temps s'ha col·locat al davant dels homes de la seva divisió serà enfrontat a l'Italia Di Mauro, home de classe que encara no sap quina cosa és perdre un combat. Davant d'un home així cal esperar poder veure el nostre gran campió donant el seu màxim rendiment ja que el seu adversari no és pas com Merini un començament sinó un home que ja té fixada la seva situació dins de la boxa.

En vuit rounds, en el seu debut com a professional, el gran esgrimista Arias, l'amateur que s'ha permès de noquejar nombrosos professionals, malgrat de portar guants de vuit uncies, serà posat davant d'en Conte, un dels bantams més complets d'Espanya.

T I R

CONCURS CATALA

Es troben molt avançats els treballs d'organització del certamen de tir que tindrà efecte durant els mesos de maig i juny vinent.

El programa de les tirades ha desvetllat un veritable interès entre els aficionats i portarà com a conseqüència natural extraordinari moviment al camp de tir.

A la tirada popular amb carabina del 22 per categories segueix l'arma curta de guerra també per categories, el campionat regional i mestria d'arma curta, el campionat regional amb carabina, una tirada per a caps i oficials amb arma curta, una altra per a funcionaris de Banca, i com a final la tirada exclusiva per a senyores i senyoretes. S'ha fixat per al dia 10 de maig el començament del concurs.

Per al millor èxit de les tirades s'han rebut els següents donatius: Diputació de Barcelona, una copa.

Governador civil, un gerro artístic; marquès de Foronda, una copa; Jacint Tort, una copa; Magatzems "El Siglo", una carabina "Búfaló"; Magatzems Jorba, un quadre; Joan Miramon, un revòlver "Alfa"; Lapasa i Companyia, una caixa per a tabac; Beristain i Companyia, una pistola calibre 22; S. A. Armis Garí, un parell de binocles d'or.

PILOTA BASCA

EL CAMPIONAT SOCIAL DEL C. N. BARCELONA DE PILOTA A NA

Els darrers resultats d'aquest Campionat han estat els següents:

Parelles 1.ª categoria
Zaragoza-Oyos guanyen a Capitan-Montoto, per 25 a 3.

Nadal-Artal guanyen a Zaragoza-Cros, per 25 a 14.

Individuals 1.ª categoria
Rossich guanya a Just Guerrero per no presentar-se.

Yebra guanya a Pagés per la mateixa causa.

Areche guanya a Escartín per 20 a 11.

Nadal guanya a Aixemeno per 20 a 17.

Parelles 2.ª categoria
Arechederreta-Esteban guanyen a Nordbech-Penç per 25 a 19.

Roche-Bori guanyen a Santauària-Prieta per 25 a 20.

Fernández-Torres guanyen a Peris-Alberda per 25 a 21.

Molina-Sans guanyen a Soriano-Mata per 25 a 23.

Daniel-Arzuaga guanyen a Arechederreta-Esteban per 25 a 14.

Nordbech-Penç guanyen a Ferrerons-Runda per 25 a 22.

Individuals 2.ª categoria
Marian Martí guanya a Daniel per 20 a 12.

Penç guanya a Daniel per 20 a 13.

Salvador guanya a P. Martí-nez per no presentar-se.

LENA, S. A. - REPRODUCCIONS ESCULTORIQUES DE TOTS ESTILS I EPOQUES

EXPOSICIO I VENDES:

ROSSELLO, 238,

(locant al Passeig de Gràcia)

BARCELONA

CINEMA

NOTES OFICIOSES

LA MAXIMA ASPIRACIO D'ENRIQUETA SERRANO DES QUE ARriba ALS ESTUDIS DE JOINVILLE

Quan Enriqueta Serrano, l'admirable intèrpret de "La incorregible", arribà als Estudis Paramount de Joinville, algú, sense desatenció per a la formosíssima dona, advertí que tal vegada ultrapassaria quicòm de les proporcions de la bellesa cinematogràfica. Res, a fi de comptes, perquè amb tres o quatre banys turcs Enriqueta rebia el seu pes.

Està clar, hagué de subjectar-se a més a un règim sever.

A un terrible pla. Res de greixos, res de carn... res que fes engreixar... Terrible. Magnífica manera de preparar la Serrano per a un film dramàtic. Gairebé una escola del plor. A Enriqueta, veient menjar algú, li saltaven les llàgrimes.

L'altra tarda, un periodista li feu un interviu al restaurant de l'estudi. Enriqueta contestava per monosíl·labs.

—Sí.
—No.
—Sí.

LA CARAVANA DEL OREGON

Una sola projecció d'aquest famós film organitzada per

MIRADOR

Dia 17, a les deu de la nit, al CINEMA PARIS

AVUI

es posen a la venda les localitats

Butaques: 2 ptes. - Especial: 1 pta.

Semblava que estés desfullant una margarida... El reporter per fi féu la pregunta definitiva:

—Quina és la seva màxima aspiració al cinema?

Enriqueta tancà les parpelles i, després, contestà lentament amb una veu dolça:

—Menjar de la manera que ha menjat aquest senyor d'aquí costat...

NOTA: Aquest senyor havia menjat.

Una ració de llagosta amb maionesa. Un chateaubriand sumptuósament guarnit amb patates. Mig pollastre fregit. Tres pastells. Formatge.

Lido Cinema

Demà, dijous

SESSIO ESPECIAL DE CINEMA PER A NENS

Tarda, a les 4'30

"La alta tierra de Abisinia" (Documental)

"Velo como el rayo" (per Tom Tyler i "Chispita")

"La vida del grillo" (cultural)

"Tomasin y los chinos" (per Larry Simon)

"De la piel del diablo" (per La Pandi)

Butaques a 1 pesseta

UN FILM PREMIAT

en 1930 va veure quatre de les seves produccions esmentades entre les deu millors pel·lícules de l'any, en el concurs anual de cinematografia, en 1931 té també tres produccions entre les guanyadores del concurs fet per l'"Heraldo de México" per a seleccionar els millors films parlants en espanyol. Aquests són "Olimpia", "El presidio" i "Sevilla de mis amores".

En el dit concurs és premià també el treball dels directors Ward Wing, per la seva direcció de "El presidio"; Ramon Novarro, per la de "Sevilla de

mis amores", i la de George Melford, per la de "Olimpia". Els tres premis masculins d'interpretació foren per a Joan de Landa i Tito Davison, per llur treball en "El presidio", i per a Ramon Novarro, pel seu paper en "Sevilla de mis amores".

Els premis femenins d'interpretació foren per a Elvira Morla, pel seu treball en "Olimpia"; Carme Larrabetti, en "Toda una vida"; i Lupe Vélez, en "Olimpia".

Premis d'adaptacions cinematogràfiques: Ramon Guerrero, adaptador de "Sevilla de mis amores"; Miquel de Zarraga, de "Olimpia"; i Pere Muñoz Seca, de "Un hombre de suerte".

FEMINA

RAMON NOVARRO

CANTAYNABLA EN ESPANOL

SEVILLA DE MIS AMORES

CON CONCERTA MONTENEGRO

"EL EMBRUJO DE SEVILLA"

Es ja molt prop l'estrena al cinema Fantasio de la pel·lícula "El embrujo de Sevilla", basada en l'obra del mateix títol, original del prestigiós literat Reynes. S'ha discutit ja sobrerament sobre la valor literària d'aquesta novel·la per plomes més autoritzades que la nostra perquè hágim de fer ara el panegíric d'aquesta obra. Parlant d'ella ha dit don Miguel de Unamuno: "Mai no s'ha parlat de l'ànima espanyola amb tanta novetat i profunditat".

Per a nosaltres, en qualitat de cinèfils, hi ha quelcom de més interessant que la mateixa novel·la, i és la seva adaptació a la pantalla; les referències procedents dels llocs on s'ha estrenat la pel·lícula ens diuen que el seu director, Benito Perojo, ha procedit amb el màxim respecte a l'adaptació de la novel·la; que els seus personatges són els del llibre, amb acció i vida pròpies per miracle de l'art i de la llum i de les ombres. I això és el que, com aficionats al cinema, ens interessa fer constar per ara.

ELS PREUS D'ENTRADA ALS CINEMES DE BARCELONA

Diverses vegades s'ha comentat a la premsa la barator de preus del cinema a Barcelona en comparació amb els que regixen a les altres ciutats del món, comprovant-se que, efectivament, l'espectacle cinematogràfic és molt més econòmic aquí que a qualsevol altra part.

Amb la projecció de "Las Luces de la ciudad" s'ha demostrat encara més com resulta de favorable per al públic l'actuació de "Cineas", empresa de gairebé tots els cinemes de Barcelona. Mentre al seu Teatre Tivoli a preus populars s'exhibeix la cinta cim de Charlot, a París, a Londres, a Berlín, a Níca i a Nord-Amèrica es fa pagar als cinemes preus que són quatre i cinc vegades superiors als de Barcelona per veure la mateixa cinta.

Es dona també el cas que a Madrid en estrenar-se aquesta cinta recentment, han fet pagar a deu pessetes les localitats i ara en les sessions corrents el preu en vigor és el de cinc pessetes.

Barcelona marxa, doncs, al cap de l'actualitat cinematogràfica presentant les darreres i més costoses produccions a preus veritablement d'obsequi.

LES ARTS

George Grosz

DE L'ATACAMENT AL BANC DE CATALUNYA

El jutjat de l'Oest va rebre abir declaració a tres testimonis sobre l'atacament comita a la sucursal del Banc de Catalunya de Gràcia.

A la tarda el dit jutjat ha estat a la presó per comunicar als quatre atracadors detinguts l'acte de processament i presó sense fiança, i ha continuat els ha rebut indagatòria.

DENÚNCIES CONTRA UN ADMINISTRADOR DE FINQUES

Contra una entitat que es dedica a administrar finques s'han presentat al jutjat de guàrdia tres denúncies per estafa.

Amb anterioritat s'havien presentat dues denúncies més.

El jutjat de l'Audiència instrueix el sumari corresponent, i ha acumulat les cinc denúncies.

NOTIFICACIONS, EDICTES I CRIDES JUDICIALS

La Sala primera del civil comunica la sentència dictada en el judici seguit entre Florenci López Garcés i Ferran Macip i altres.

El jutjat de primera instància de les Drassanes notifica la mort sense testar de Josep Solà Martí i crida els que es creguin amb dret a l'herència.

El jutjat de la Barceloneta, secretaria Pastor, treu a subhasta un edifici-fàbrica situat a Manresa i tres peces de terra al mateix terme, tot valorat en 943.160 pessetes per al 18 de maig vinent en virtut del judici seguit entre Josefa Portabella Pavia i altres, i els germans Portabella de Sarriera.

El jutjat municipal de l'Hospital treu a subhasta una màquina d'escriure valorada en 450 pessetes per al 30 del mes que som, en mèrits del judici seguit entre "Comercial Puig Vila, S. A." i "Manufactura Española de Juguetes, S. A."

El de Llotja treu a subhasta un provador i altres efectes valorats en 1.560 pessetes per al dia 23 del mes que som, en mèrits del judici seguit entre "Ponet, Guasch i Fundació" i la senyora Concepció Sarrià.

El de l'Oest ha dictat sentència en el judici seguit entre "Sardà i Hernández Germans" i els hereus de la Vidua de J. Ibáñez.

El del Sud cita el senyor Joaquim Llorca per al dia 18 del mes que som a instància de "La Aceitera Exportadora".

La Música

NOTES OFICIOSES

CONCERT A L'ORFEO GRACIENO

Avui, dimecres, a la nit, l'Orfeo Gracienc donarà un concert al seu propi estatge social, organitzat per la Delegació de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona i ofert als mestres i les mestresses dels Grups Escolars de la nostra ciutat.

En aquest acte hi prendrà part tota la massa coral de l'esmentat Orfeo i la seva secció d'infectes.

CONCERTS POPULARS AL PARALEL

L'Orfeo Llevant conseqüent a divulgar la llur obra orfèica per tots els teatres del Paral·lel, celebrà dimarts que ve, dia 19, al Teatre Espanyol el segon d'aquests popularíssims festivals.

La primera part d'aquest concert, a les onze en punt del matí, anirà a càrrec dels "100 Homes d'En Fontbernat" que interpretaran: "L'emigrant", "Arri, Moreu", "La Marsellesa" i altres de les seves més populars creacions. A la segona part la Còpia Barcelona donarà l'audició integral de la suite "Impressions camperoles", d'En Joaquim Serra, i finalment la nodrida massa coral de l'Orfeo Llevant, composta de més de 300 cantaires, donarà a conèixer diverses primeres audicions i repetirà part del magnífic repertori de les cançons occitanes que amb tant d'èxit popularitzà primer a París i ara a Barcelona, el mestre Josep Fontbernat.

Els preus veritablement populars que regiran pel dit concert i l'anomenada tan justament adquirida pel elements que hi prenen part fan preveure que aquest assolirà un èxit remarcable.

Carnet de l'excursionista

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

IV Saló Català de Fotografies de Muntanya

El termini d'admissió de les proves per al IV Saló Català de Fotografies de Muntanya ha estat prorrogat fins al dia 9 de maig. El Saló s'inaugurarà el dia 15 de maig i estarà obert fins al dia 31.

Al Centre Excursionista de Catalunya es reparteixen les bases per les quals es regirà aquest Saló.

"VISIONS DEL PALLARS I RIBAGORÇA"

Demà, dijous, a un quart d'onze de la vetlla, tindrà lloc al Centre Excursionista Barcelonès (Comte del Asil, 22, pral.) una conferència il·lustrada amb la projecció d'interessants visions sobre "Visions del Pallars i Ribagorça", que tractarà el senyor Jaume Camprubí.

George Grosz

Alguns esdeveniments recentissims —la seva exposició a les galeries de la N. R. F. a París i la publicació dels seus reculls de dibuixos "Die Gezeichneten" i, novíssim, "Über alles die Liebe"— són la causa que avui dediquem aquestes ratlles de comentari a aquest George Grosz, que essent sense dubte el més gran satíric gràfic de la nostra època, fins ha influenciat a alguns artistes francesos. La prova que això que acabem d'afirmar ara no és cap il·lusió nostra, la donen aquestes ratlles que segueixen tretes de l'"Anthologie de la peinture en France de 1906 a nos jours", en les quals el mateix Maurice Raynal reconeix que "l'alemany Grosz, vingut de Lautrec i ferotge anotador dels ridículs germànics, exerceix una influència sobre molts dels nostres artistes".

La manera millor de fer capir al públic català aquesta potent individualitat ens apar, per ésser la més objectiva o sigui la més neta de les preferències personals nostres, que és el recollir un aplec d'apreciacions de la personalitat i l'obra d'aquest artista fetes per escriptors de nacions diverses. Aquesta tasca no és gaire fàcil perquè, tot i passar per alt innombrables articles de revista i diari, els volums dedicats a aquest cruel dibuixant ja són assats nombrosos. Així escriu Willi Wolfardt en el volum a ell dedicat de la interessantíssima i "internacional" col·lecció "Junge Kunst": "Aquest fenomen Grosz és una protesta monumental, puix la seva obra no fa riure més sinó que ens espanta fins al més profund de nosaltres; ella es troba ja més enllà de l'humorístic que provenia encara completament la crítica social de Daumier. Davant la burla cordial d'aquest hom troba En Grosz una terrible, dolorosa i tallant burla que no necessita exagerar les petites febleses dels contemporanis, sinó que descobreix i mostra insubornablem t la nua i crua lletoria de la lamentable realitat." Quelcom de semblant afirma Marcel Ray en el volum corresponent de la col·lecció "Peintres et Sculpteurs": "Entre Daumier i Grosz no hi ha res de comú sinó la potència. Cap alegria en Grosz, cap humor i sobretot ni la més límfima intenció de caricatura. Ell és auster, ardent i fanàtic com un monjo amagrit. El seu pessimisme està molt lluny de la burla i la sátira."

Quant a Léon Bazalguette, escriu aquest en el pròleg a l'aplec de reproduccions editat per "Les Cahiers réunis", que "l'obra de Grosz és com el bestiar d'una fase de civilització on tota una classe aplega el pas envers formes indites d'animalitat vestida, parlant i raonant." I més endavant: "La visió de l'artista és la d'un pandemonium on els mals esperits no han pres alguns trets a la figura humana més que per deformar-los fins a espantar. Imatges sobreposades múltiples les fesomes de pesombre. És una bellugadissa fantàstica de formes repugnants portada al paroxisme de l'innoble, exposades amb una violència freda en la seva baixesa més secreta. No cerquem pas la pietat en l'obra de Grosz. Al seu lloc trobem com el resó del plaer que hom saborejaria en vejar ferotgement a germans humiliats." I per a acabar d'una vegada amb les cites, escriu Italo Tadolato en la monografia de la col·lecció "Valori plastici": "Grosz no cerca pas copiar el fet empíric a la manera dels humoristes i caricaturistes, sinó que representa una realitat interior, intuitiva, visionària, més veritable que la realitat exterior, material, visible. El seu mitjà d'expressió és el de l'art clàssic: amb elements formals que hom no pot verificar en el model, és a dir, que no es manifesten en la natura, amb trets creats i no pas copiats; el constitueix una nova realitat veritable i original i ateny amb les seves definicions de tipus a la versemblança i vitalitat superiors a la versemblança i vitalitat empíriques."

"L'obra de Grosz—afegíex—obre una ullada en l'infern fisiològic al qual la raça humana i prior està condemnada." I com no esmentar, almenys la vehement profecia de se d'aquest Grosz que publica Florent Fels en el seu llibre "Propos d'artistes", i que així incloïa, encertadament, entre els grans artistes moderns de Monet i Chagall a Utrillo i Viaminchi? I la qual profecia de fe hem de confessar que ens sembla la més important de les publicades, plegada amb la del genial James Ensor i la del robust i preciós Ferd. Léger.

Tots aquests fragments reproduïts es refereixen sobretot als "dibuixos" d'aquest artista, més nosaltres voldríem subratllar avui particularment les seves "pintures" tot i reconèixer, és molt freqüent entre els artistes de la forma alemanya, que aquestes són sovint enfront dels "dibuixos" quelcom de forçat o de secundari sense per això estar d'acord ni molt menys amb l'afirmació feta en el recent i curiós "extraordinari" de "Le Crapouillot" dedicat "als alemanys", que la pintura alemanya és de "segona mà", cosa aquesta que no significa absolutament res, puix que totes les escoles nacionals de pintura europees són de "segona mà" excepte si les de l'Itàlia i els Països Baixos.

Tornant ara a les "pintures" de George Grosz, aquestes es poden distribuir netament en tres períodes. Les del primer mostren d'una guisa incontestable que Grosz fou el que, aplegat amb Chagall, obtingué uns resultats superiors per la seva audesa i intensitat amb l'empreament d'aquella "simultaneïtat" en el "del quadre d'aspectes diversos i allunyats, en la realitat objectiva, els uns dels altres que hom en diu "futurista", encara que els "cubistes" de l'època heroica també la proposessin, com n'és mostra l'afirmació que segueix tr-la del llibre de Gleizes i Metzinger "Cubisme": "Sense emprar cap artífici literari al·legòric o simbòlic, solament amb inflexions de línies i colors, un pinzell pot evocar en la mateixa pintura, una ciutat nua, un poble francès, aplegat amb muntanyes, oceans, fauna i flora i nacions amb llurs històries i desigs—tot el qual està separat en la realitat externa. Distància o temps, fet concret o pura fantasia, res refusa d'ésser traduït en el llenguatge del pintor, com en el del poeta... el mistic o el científic." Que més endavant el "cubisme" es limités de tal manera, hom ha de veure la causa en l'estret esperit, geomètric i cartesà, dels francesos, així com l'exuberància retoricista i cridanera del "futurisme" no és altra cosa més que la manifestació de l'esperit italià, sempre tenorisc i bullanguer. Es per això que preferim adoptar la terminologia adoptada per la historiografia artística alemanya que classifica els esmentats moviments dits "cubista" i "futurista" com uns simplis aspectes circumstancials i limitats d'un gran moviment general d'idees: "l'expressionisme", que en la pintura fou iniciat per Cézanne i Gauguin i Seurat d'una banda i de l'altra per Hodler, Van Gogh, Van Marées i Munch. Aquesta classificació comença a ésser adoptada per aquells escriptors que estan per sobre de les xerrameques de bar o de rebotoja de marxant, com ho prova el mateix Jacques Maritain en maldir en el seu estudi sobre Severini per establir els nombrosos punts de contacte i fins la identitat entre els dits "cubisme" i "futurisme", encara que, com era d'esperar en un neo-escolàstic, es limités a afirmar a França i Itàlia, pàl·sos "ortodoxos", per excel·lència: Alemanya i Rússia, que foren precisament aquells que produïren les individualitats més importants i significatives.

Dins el seu comú concert, i que distingeixen, però, Grosz i Chagall l'art d'aquest, en efecte, és en les seves obres millors "d'una prodigiosa rusticitat armada" (Daubier), mentre que el de Grosz, per contra, és, com escriu Bazalguette en l'estudi ja esmentat, "exclusivament un art de gran ciutat en període de crisi". Tant l'un com l'altre abandonen més endavant aquest "simultaneisme geomètritzant" per llançar-se, el rus, a un fantasme florit, enjugassat i lleuger: el "nouveau fauvisme" que ha trobat tanta seguidors, i l'alemany, a col·laborar amb ardent convicció, en el moviment anti-artístic del "dadaisme".

En les seves produccions d'aquest període, el segon, les unes, per l'empreament en les figuracions que animen, diguem-ho així, el rigid escenari dels sòlids geomètrics elementals, coincideix Grosz amb els "maniquins" pintats per Chirico bo i al mateix temps, si bé la seva neta i cruel i l'aura de mecanització implacable divergeixen talment de l'ambient elegiac, nocturn i provincian de les obres de l'italià. Altres produccions seves d'aquest temps estan bo i completament realitzades amb retalls de diaris o "fotos" enganxades en caòtica barreja i fins en algunes que delixen ben endarrerats els tardans "collages" d'alguns surrealistes, empra Grosz: per reproduir les objectes reals: un ganivet, rellotges despertadors, guants, etcètera, posant-se així entre els partidaris de la "Merz-malerei", preconitzada per Kurt Schwitters i que el japonès Murajama fou potser el que la realitzà d'una manera més escandalosament íntegre. Mes aquest intermedi "abstracte" o "constructivista" fou el que, encara que semblava estrany, contribuï a desvetllar definitivament el sentit objectivista o realista d'aquest pintor, si bé en un sentit totalment "anti-impressionista", puix que és basa en absolut en els dits "valors tàctils" per Benson. I en aquesta "tornada a l'objecte" que caracteritzà tant i contradictoris moviments moderns jugà Grosz, en la seva tercera època, un paper importantíssim com a iniciador primer i després per haver-li donat una direcció política extremadament esquerrista, fou, aplegat amb Dix, un dels caps essencials del moviment dlt "activista" per uns i "verietat" per altres, que té, amb el dit a París "surrealisme", tant punt de contacte com de divergència.

M. A. CASSANYES

UNA VENDE DE CINQUANTA OBRES MESTRES

A la Sala Parés quedarà oberta dissabte vinent una exposició de cinquanta obres mestres de la pintura antiga i moderna, que seran venudes la setmana entrant.

Es tracta d'obres magnífiques dels

George Grosz

grans mestres de les escoles espanyola, holandesa i italiana, junt amb obres escollides de Joaquim Vayreda, Martí Alzina, Joaquim Mir, Dionís Baixeres, Eugeni Hermoso, Chicharro, Gaiwey, Brull, Juli Moisés, Modest Urgell i d'altres.

El caràcter d'aquesta venda serà absolutament diferent de totes les que fins a la data s'han celebrat a Barcelona.

LEXPOSICIO DE MANUEL HUGUE

Es molt visitada l'exposició de l'escultor Manolo, que està oberta aquests dies a la Sala Parés, on són admirats les obres de recent producció d'aquest autor.

ELS BANYS ARABS DE GIRONA

Darrerament ha estat a Girona l'arquitecte senyor Teodor d'Anasagasti, professor de l'Escola d'Arquitectura de Madrid, el qual ha fet grans elogis de la restauració que s'està realitzant del notable monument anomenat Banys Arabs.

EXPOSICIO BERTRANA

El vinent dissabte, dia 18, s'inaugurarà a l'Ateneu de Girona l'anunciada exposició de paisatges de Prudenci Bertrana.

MILIARIS ROMANS

Han quedat dipositats al Museu provincial de Girona els dos mil·lars romans trobats en les obres d'excavació d'una rajoleria de Palau Sacosta, un dels quals és de grans dimensions.

CHASSAIGNE FRERES

Discos - Rollos - CLARIS, 48
Pianos - Autopianos - Gramofons

LES LLETRES

"Contrallums", de Víctor Català

(Edicions Gost)

"Contrallums" és un aplec de novel·les curtes, gènere per al qual Víctor Català té una evident predilecció; predilecció potser deguda a la intensitat que en aquestes narracions pot assolir. En cinquanta o seixanta pàgines hi descabdella una acció que no és difícil ni s'esuma mai en episodis. Altrament, Víctor Català és més propiament un narrador que un analista. Ell mateix anomena narracions, les seves històries. Allò que s'hi esdevé li interessa enormement més que el "com" i el "per què". Vol que els caràcters ressurtin de l'acció, dels fets mateixos, i no de cap explicació, de cap anàlisi entretingut dels sentiments o de les sensacions. Res, per a Víctor Català, tant com els fets, retrata l'home. És així, novellísticament, l'antipoda d'allò que Proust ha volgut que esdevingués la novel·la. En les seves narracions, doncs, tot és acció—llevat de petites clapes descriptives—i els caràcters tenen sempre una qualitat dramàtica.

El tot de les narracions que aplega en aquest llibre és ben semblant al dels seus "Dramas rurals" i a les seves "Ombrívoles". Gairebé tota la seva producció pot ésser aixoplugada-se en aquests dos títols; gairebé totes les seves narracions són dramàtiques i ombrívoles.

Es prou conegut el sentiment trágic de la vida que té Víctor Català. El seu gust per les escenes de sang, de foc, de ferotgia, de follia i de sàdisme. Aquest gust, aquest sentiment no és gens minvat en "Contrallums". El fat hi plana angosiós, inexorable. Ens trobem amb vides plàcides, desfetes, de cop, per una obscura força del destí. Amb anibols orfenes, sense oció del bé i del mal, que volen esborrar un crim, amb un altre crim, més bestial encara. Amb crims estúpids comesos per una superstitió, per una superstició. Amb homes tan il·lustrats a la bestia que, en el primitivisme de les seves passions, ens apareixen com a veritables centaures. Amb dones que serveixen amb serenitat impenetrable el secret d'una mort, amb folles torturats per les imaginacions més ombrívoles, el vol lucinant de les quals sembla familiar a Víctor Català.

M. A. CASSANYES

FULLES D'AFAITAR

FÀBRICA NACIONAL D'ARMES

"TOLEDO" SON UNA MARAVELLA

La Sala Parés quedarà oberta dissabte vinent una exposició de cinquanta obres mestres de la pintura antiga i moderna, que seran venudes la setmana entrant.

Es tracta d'obres magnífiques dels

ELS NENS HO PRENEN COM UNA LLAMINADURA
Copeja amb DUES pastilles: 40 cèntims

grans mestres de les escoles espanyola, holandesa i italiana, junt amb obres escollides de Joaquim Vayreda, Martí Alzina, Joaquim Mir, Dionís Baixeres, Eugeni Hermoso, Chicharro, Gaiwey, Brull, Juli Moisés, Modest Urgell i d'altres.

El caràcter d'aquesta venda serà absolutament diferent de totes les que fins a la data s'han celebrat a Barcelona.

LEXPOSICIO DE MANUEL HUGUE

Es molt visitada l'exposició de l'escultor Manolo, que està oberta aquests dies a la Sala Parés, on són admirats les obres de recent producció d'aquest autor.

ELS BANYS ARABS DE GIRONA

Darrerament ha estat a Girona l'arquitecte senyor Teodor d'Anasagasti, professor de l'Escola d'Arquitectura de Madrid, el qual ha fet grans elogis de la restauració que s'està realitzant del notable monument anomenat Banys Arabs.

EXPOSICIO BERTRANA

El vinent dissabte, dia 18, s'inaugurarà a l'Ateneu de Girona l'anunciada exposició de paisatges de Prudenci Bertrana.

MILIARIS ROMANS

Han quedat dipositats al Museu provincial de Girona els dos mil·lars romans trobats en les obres d'excavació d'una rajoleria de Palau Sacosta, un dels quals és de grans dimensions.

CHASSAIGNE FRERES

Discos - Rollos - CLARIS, 48
Pianos - Aut

T. S. F.

Programes per a avui

EMISSIONS RADIO BARCELONA

HOMENATGE ALS GRANS COMPOSITORS CATALANS
Avui, dimecres, a les 22 hores, 20 minuts Ràdio Barcelona celebrà un festival musical dedicat al reputat compositor català Tomás Baró, amb la col·laboració de Pilar Ruff, cantant; Maria Capmany, pianista; Antoni Ventós, tenor; i Jaume Torrens, violoncellista. El programa està integrat compost d'obres d'aquest il·lustre autor: cançons per a cant i piano, obres per a violoncel·l i piano, piano sol i quintet de corda.

RADIO ASSOCIACIO EAJ-15

(851 m.)
11:15: Música selecta.
13:00: Tancament de l'estació.
16:00: Música selecta.
16:45: Carré radiat de Gramàtica francesa, a càrrec de Mr. Robert Michélet, de l'Acadèmia Hispano-Francesca.
17:00: Música selecta.
17:30: Tancament de l'estació.
19:00: Concert pel trio de l'estació. Programa:
Còmbia, marxa (Rust); "En el reino de las Indias", obertura (Linke); "Dice usted, marqués?", minuet (Gillet); "La Walkyria", fantasia (Wagner); "Esperanza perdida" (Sorbi); "Pavana" (D'Ambrosio); "Suite asiática" (Yoshitomo); "Tobogan", intermezzo (Fremann); "El río Swanee" (Hyddleton).
21:00: Tancament de l'estació.

UNION RADIO BARCELONA

EAJ-1 (349 m.)
"La Palabra", diari parlat de Ràdio Barcelona.
8 a 8:30: Primera edició.
8:30 a 9: Segona edició.
11:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.
13:00: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del sol. El Sextet Ràdio, alternant amb discos selectes: "Arabesco", pasdoble (A. Vidal); "Muchachada", tango (J. Ghirlanda); "Catalina", fox (T. Fernández); "Senta" (R. Schneider); "La condessa Maritza", selecció (E. Kalman).
14:00: Informació teatral.
"Minuetto del gallo" (I. Albéniz); "En el jardín de un monasterio" (A. W. Ketelbey).
14:15: Secció cinematogràfica.
14:25: "Pour Fanny", melodia serenata (J. Vanden Eynde); "Los borrachos", selecció (J. Jiménez); "Perfumes de mayo", vals (J. Canyelles); "Clavels mios", pas doble (E. Noví).
15:00: Sessió radiobentfica.
Organitzada exclusivament en obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya, amb discos escollits.
16:00: Tancament de l'estació.
17:30: Obertura de l'estació.
Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.
"Granada", pasdoble (M. Peralta); Trio Ibèria; "Nina" (Pergelel); per Tito Schipa; "Folie d'amant", vals (R. Alton); "El Berbiqú", tango (V. A. Terol); Trio Ibèria; "El aguilón" (Zamacois, Puche i Capdevilla); per Marcos Redondo; "A Souhait", one step (S. Dotres Fors); Trio Ibèria.
18:00: El Trio Ibèria interpretarà: "Remembranzas" (B. Martínez Bisbal); "Sweet Colombina", intermezzo (P. Elliott); "Cavalleria rusticana", selecció (P. Mascagni); "Tirana" (V. Millan i Morabell); "Pala de sol", pasdoble (E. de Uliete i J. Lleó).
19:00: Transmissió del Saló de Te de l'Hotel Ritz. Emissió de danses modernes a càrrec de l'Orquestra Verger.

Idòlomes
20:30: Carré elemental de francès, amb assistència d'alumnes davant el micròfon, per les Escoles Massé, a càrrec del professor nadiu Mr. Martin.
21:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries.
Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.
21:05: L'orquestra de l'estació interpretarà: "The O. C.", marxa (E. Reeves); "Novel·la núm. 1" (A. d'Ambrosio); "En badinant" (A. d'Ambrosio).
21:20: Emissió a càrrec del Trio Argentino.
22:00: Notícies de premsa.
22:05: El notable poeta Lope F. Martínez de Ribera recitarà algunes de les poesies de les quals és autor.

Compositors catalans il·lustres
22:30: Festival dedicat al nostre compositor Tomás Baró, a càrrec dels artistes Pilar Ruff (cantant), Maria Capmany (pianista), Antoni Ventós (tenor) i Jaume Torrens (violoncellista).

Primer. Cançons per a cant i piano:
"Tarongers"; "La monja"; "Romança sense paraules"; "Fenomena núm. 6" (senyoreta Ruff).
Segona. "Dansa catalana número 1", per a piano (senyoreta Capmany).
Tercer. Violoncel·l i piano:
"Allegro appassionato i Scherzo, sobre un tema popular" (senyor Torrens).
Quart. Cançons per a cant i piano:
"Si jo fos blanca petita flor"; "Clavell d'amor"; "Record de Solsona"; "Cançó de taverna" (senyor Ventós).
Cinquè. "Petita suite", per a quintet de corda i piano: a) Entrada; b) Scherzino; c) Tornant de la font; d) Scherzo; e) Llegenda; f) Dansa.

Els teatres

NOTES OFICIOSES

TEATRE GOYA

Segueix animadíssima la temporada de comèdia que s'inicia el Dissabte de Glòria, dirigida per Salvador Mora. Al cartell se li ha vingut donant el màxim de varietat, com és costum establert per aquesta empresa, desitjosa de donar a conèixer al públic el millor del repertori de les companyies que desfilen pel Goya.

Així hem vist que amb tot l'èxit indiscutible del sainet de Pilar Millan Astray "Los amores de la Nati", s'han anat representant, alternant amb el dit sainet, les comèdies de més èxit d'aquesta companyia, havent-se reestrenat dilluns passat la joguina còmica d'Antoni Paso i Abat i Emili Sáez, "¿Qué da usted por el conde?", de la qual obra fa una veritable creació Salvador Mora. D'ací a pocs dies serà reestrenada la comèdia "Atrévete, Susana!", que és una altra creació d'aquesta formació artística, i per al divendres està anunciada l'estrena a Espanya de la joguina còmica d'Estremera, "Usted es mi padre!", la qual a jutjar pels assaigs que es porten a cap aquests dies, és d'una força còmica considerable.

"Usted es mi padre!" ha estat escrita a posta per a aquesta companyia, la qual en agraïment al públic de Barcelona li ofereix les primícies de la seva estrena a Espanya.

"LA CASTAÑUELA" ES DONARÀ AQUESTA TARDA — AL —

TEATRE NOU

Aquesta tarda es donarà, per primera vegada, en dia feiner, la sarsuela de formidable èxit "La Castañuela", que tanta aplaudiments ha valgut als artistes que al Teatre Nou la interpreten cada dia.
S'ha tret del cartell de les nits "La Castañuela", encara en ple èxit, per tal de donar lloc a les actuacions de l'excel·lent artista Raquel Meller, que s'acomia del públic barceloní des de l'escenari del Teatre Nou per a tornar a ocupar de nou el lloc d'honor als cartells.
Servirà, doncs, aquesta eventualitat, perquè el públic que no surt de nit pugui admirar la fermosa sarsuela dels mestres Alonso i Acevedo, quan es troba en ple èxit.

Raquel Meller debuta aquesta nit, i cantarà el més selecte del seu repertori.

TEATRE NOU

Per veure i aplaudir la diversitat i a la vegada emocionant comèdia de Marcel Pagnol, "Marius", admirablement traduïda al català per Josep M. de Sagarra, un públic selecte i escollit desfilà pel Teatre Novetats.

"Marius" aconsegueix una interpretació molt notable i es presenta de faïso molt apropiada i perfecta.

El públic aplaudeix llargament l'obra i la interpretació.

En la funció d'avui, dimecres, dedicada a la distingida societat "Joventut Jurdiana", es posarà en escena "Marius".
A la de la tarda, gran programa còmic, el graciós sainet del mestre Santiago Rossinyol, "Gente bien" i la divertida comèdia en dos actes, sense entrecat, de Miquel Duran de València, obra que ha obtingut un gran èxit, la interpretació i presentació de la qual acull el públic amb perllongats aplaudiments.

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novetats

Gran Companyia Catalana
Dirigida per CARLES CAPDEVILA

A les 5: Grandios programa còmic. A riure tot hom, amb les obres: GENTE BIEN, de Rossinyol; LA RADIO, de Duran de València; LA BALDORONA, del mestre QUINERA. A les 10: "Joventut Jurdiana". La millor comèdia i la més ben interpretada: MARIUS. Demà, tarda: "Esperances per a infants": LES AVENTURES DE MARIAGRAN. Nit: "Tortallista": ELS MILIONS DE L'ONCLE; LA RADIO. Divendres, dissabte i diumenge: sempre el formidable èxit del dia: MARIUS.
Es despatxa a Comptaduria.

TEATRE CATALA ROMEA

Companyia VILA - DAVI

Avui, a les 5 de la tarda, repocació de la famosa comèdia

MONTMARTRE

A 1/4 d'11: L'obra triomfal

ELS CRIMINALS

7 accions simultànies en 7 escenes.

Més de 50 interprets

Original presentació.

Demà, tarda: "Teatre d'infants": LA PRINCESA ADOREDA

Nit, i totes les nits:

ELS CRIMINALS

TEATRE TALIA

Companyia de vodevil, comèdies i sainets

Avui, tarda, a les 5: DE QUI ES LA BEVA DONAT? Nit, a 1/4 d'11, l'èxit

KES DE NOU EN EL FRONT

(Una nit d'or)

Ovacions. Elegància. Distinció. Bellesa.

TEATRE BARCELONA

Companyia d'alta comèdia de LOLA MEMBRIVES

Avui, dimecres, tarda, a un quart de sis. El poema dramàtic en un proleg tres actes, dels germans Quinero.

MADRESELVA

Nit, a un quart d'onze.

La comèdia en quatre actes, de Barclay.

EL ROSARIO

Demà, dijous, tarda: EL ROSARIO. Nit: Madreselva.

TEATRE GOYA

Companyia Còmica Repetidora-Mora

Avui, dimecres, tarda, a les 5:15: LOS AMORES DE LA NATI

Nit, a les 10:15: ¿QUE DA V. POR EL CONDE?

Demà, tarda: ¿QUE DA V. POR EL CONDE?

Nit: LOS AMORES DE LA NATI.

Divendres, ESTRENA a Espanya de la joguina còmica d'Estremera i Botelleria, JUSTE ES MI PADRE!

CIRC BARCELONES

7.13955. Avui, a les 10:15, repetició de l'OPERA FLAMENCA, per PENA (Nú).

ANGELILLO i el gran guitarrista LLUIS VANCE, amb els cantadors NINO DE SANTO DOMINGO, NINA ROBLETS, LUQUETAS DE MARCHENA; ALFONSO Madrid.

Gran Teatre Espanyol

Companyia de Vodevil JOSEP RAYPERRE

Primers artistes i directors JOSEP SANTJOE i ALFONSO VILLA. Primera nit.

Mari Fortuny

Avui, tarda, a les 5:

EL CINTURO DE CASTEDAT

Nit, i totes les nits:

OCES DE GUERRA

L'obra que no oblidarà mai

S'està preparant una gran sorpresa

Teatre Català Novetats

Demà, nit:

"VENTURA CATALANA"

Els milions de l'oncle

LA RADIO

Es despatxa val: Capellera 411, Hospital, 12, i Reintegració Mutua, Davalada de la Prosa, 2. - Telèfon 10012.

TEATRE NOU

GRAN COMPANYIA LIRICA ESPANYOLA

en la qual figura EMILI VENDRELL

Avui: presentació de RAQUEL MELLER. Tarda, a les 4:30: LA CASTAÑUELA, per EMILI VENDRELL.

Nit, a les 10: Primer dels tres únics recitals de comèdia de l'últim vodevil RAQUEL MELLER. L'espectacle començarà amb LA VERBENA DE LA PALOMA.

Demà, dijous, tarda i nit: DARRERES ACTUACIONS DE RAQUEL MELLER.

TEATRE POLIORAMA

Companyia de Comèdia

PINO - THUILLIER

Avui, dimecres, tarda:

DONA MORRIGA

Nit, a 1/4 d'11: ESTRENA de EL ORO DEL DIABLO

TEATRE VICTORIA

Companyia de Sarsuela, Sainet i Revistes

Directors: JOAQUIN MONTERO

Avui, tarda, a les 4:30: 1. LA CANCIÓN DEL OLVIDO; 2. EL HUESPED DEL SEVILLANO. Nit, a les 10: 1. TODO A OCHO; 2. LOS DE ARAGON.

Teatre Català Novetats

Aquesta nit:

"JOVENTUT JORDIANA"

MARIUS

Es despatxa val: Casa d'inyelesa, Port Ferriss, 18. Tel. 15105.

MONTMARTRE

Creació de Maria Vila i Pius Davi.

Avui, tarda, al Teatre Català ROMEA

TEATRE APOLO

Divendres, 17 d'abril, nit:

MANUEL SAGRANYES

presentarà el super-espectacle

MORENA Y SEVILLANA

Luxos vestuari MAX WELDY.

Decorat nou MORALES-AGUIRRE.

85 bellíssimes artistes, 85

CINEMES

Palau Música Catalana

Dissabte, a 3/4 de 10 de la nit: Concert a honor del mestre Antoni Nicolau.

Programa extraordinari, interpretat pels professors Guitardes (flauta), Carles (oboe), Nives (clarinet), Goyens (saxó), Bonelli (trompa), Bayner (orgue), Andreu Fornells (soprano), Margarida Casals, Enriqueta Garreta, Maria Canela (pianistes), Eduard Tolosa i Francesc Costa (Violonistes).

BANDA MUNICIPAL

sota la direcció del mestre J. LAMOTE DE GRIGNON

OFICINA CATALA

dirigit pel mestre MILLET

Programes i localitats: Magnífic de Música de la Unió Musical Espanyola, Passeig de Gràcia, n.º 24.

ESPORTS

Palau Música Catalana

Dissabte, a 3/4 de 10 de la nit: Concert a honor del mestre Antoni Nicolau.

Programa extraordinari, interpretat pels professors Guitardes (flauta), Carles (oboe), Nives (clarinet), Goyens (saxó), Bonelli (trompa), Bayner (orgue), Andreu Fornells (soprano), Margarida Casals, Enriqueta Garreta, Maria Canela (pianistes), Eduard Tolosa i Francesc Costa (Violonistes).

BANDA MUNICIPAL

sota la direcció del mestre J. LAMOTE DE GRIGNON

OFICINA CATALA

dirigit pel mestre MILLET

Programes i localitats: Magnífic de Música de la Unió Musical Espanyola, Passeig de Gràcia, n.º 24.

TRIOME, MARINA I NOU

Programa per a avui

LADRON DE AMOR, sonors. (només al Triomf i al Marina; MALAS COMPAÑIAS, sonora (només al Nou). - Completaran el programa diverses pel·lícules mudas.

CINEMA PARIS

TARDA, 4:30 - NIT, 9:45:

Actualitat: Gaumont i William Powell i Fay Wray en TACOMES DE PUNTA; CAL Y CARVO (varietat Paramount en espanyol); gran èxit de Ramon Pereda i Roseta Moreno en EL DIOS DEL MAR

parlat en espanyol. - Es despatxa a 1/4 de 11: LA SORCIA, de "Miguelador". Divendres, nit, a les 10: Pròximament: el sensacional film EL PRESIDIO

ROSSELLO CINEMA

Entre Pass. de Gràcia i R. de Catalunya

Telèfon 70100. Aparell sonor Excel·lent

Avui: èxit de ALICIA CORDEHANTIA (dibujos sonors); EN LA VIEJA ALBAMA (dibujos sonors)

Orient Express (muda)

per Lili Dagover i Heinrich George i la gran producció sonora.

EL PAVO REAL, per Mae Murray

Edifici única, tarda, a les 4:30, i pasada, i nit, a les 9:45, 12:00 ptes.

SPLENDID CINEMA

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015

Consell de Cort, 217. - Telèfon 80015